

XADONIA

ROČNÍK 5 / ČÍSLO 4 / LISTOPAD 2006

VYSOKÁ ŠKOLA
FINANČNÍ
A SPRÁVNÍ

www.vsfs.cz

Inaugurace
rektorky

Konference Lidský kapitál

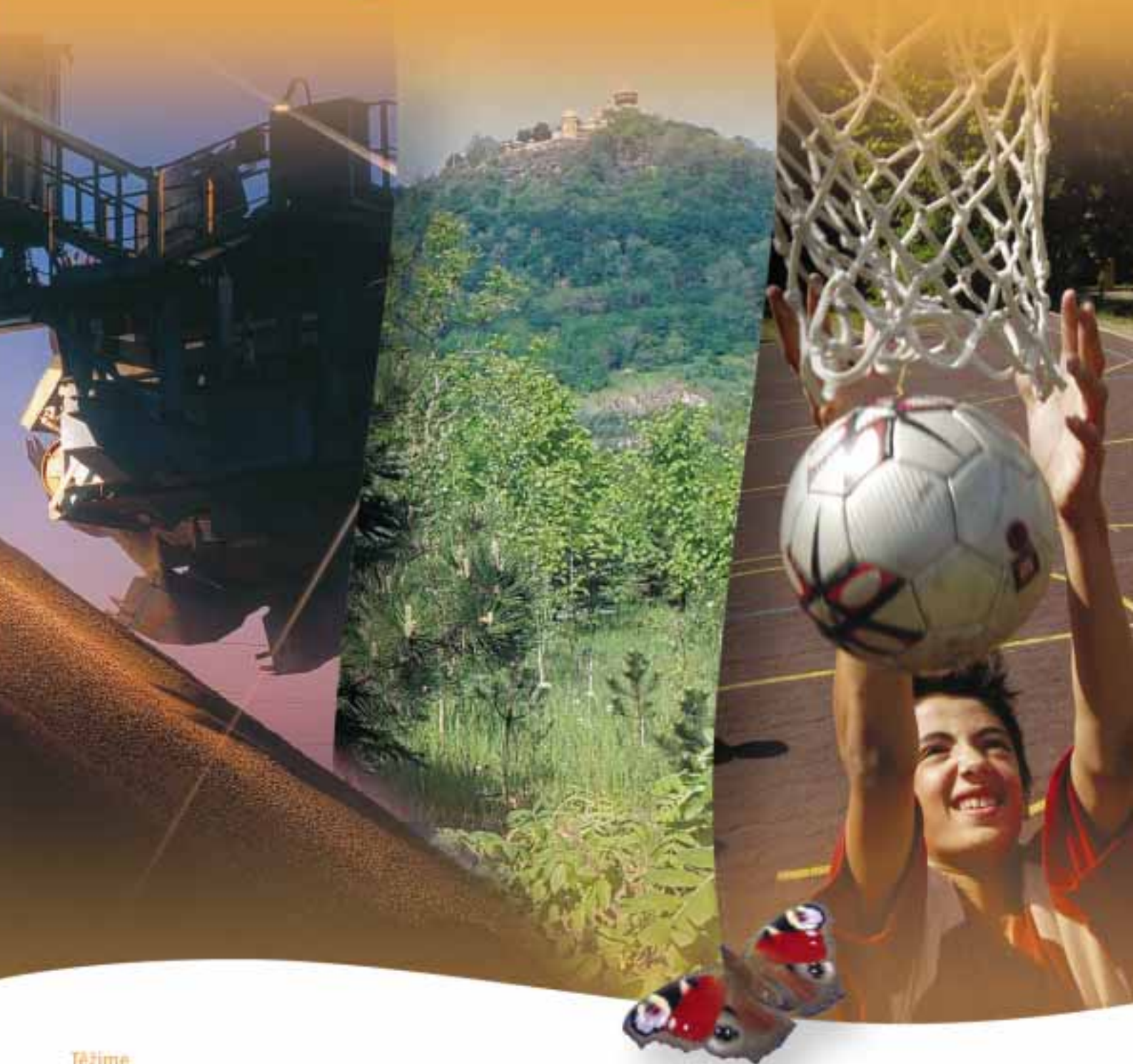

Údolí Aba Huab – ještěrka

Jezero Jökulsárlón

Energie regionu

Těžíme

Mostecké uhelné patří 33 procent domácího trhu s hnědým uhlím.

Společnost je jedním z největších zaměstnavatelů v ústeckém regionu, těžbu a zpracování uhlí zajišťuje 4 600 zaměstnanců.

Obnovujeme

Těžební společnost věnuje intenzivní pozornost ochraně a tvorbě životního prostředí, zejména obnově krajiny. Do sanačních a rekultivačních prací za dobu své existence investovala přibližně 3 miliardy korun, které zahrnují i již ukončené rekultivace na 2 500 hektarech.

Pomáháme

Společnost je dlouhodobým partnerem dvanácti obcí a měst Chomutovska a Mostecka, podporuje vzdělávací, sociální, sportovní i kulturní aktivity a oblast zdravotnictví. Během uplynulých let tak pomohla regionu částkou převyšující 250 miliónů korun.

Víme, co tvoříme

Vážení a milí čtenáři Xadonie,

vítejte po prázdninách. Opět usedáte do učeben a k počítačům, abyste rozhojnili své vědomosti a intelektuální potenciál, čili abyste se duchovně obohatili. Bohatství je cílem současnosti a úsilí dosáhnout ho se stává společenskou vizitkou. Jenže všimli jste si, že souběžným rysem obohacovacího trendu se paradoxně stává chudoba? Mám na mysli chudobu nikoliv materiální, ale kulturní, tedy chudobu jazyka, jímž se dnes vyjadřujeme a s jehož pomocí se v životě i práci uplatňujeme; mám na mysli chudobu mateřštiny.

Čeština je jazyk bohatý a terminologicky vyspělý, disponuje rozsáhlou slovní zásobou, přesahující čtvrt milionu slovních jednotek a řadí se k nejrozvinutějším jazykům. Ovšemže tato zásoba obsahuje i mnoho slov starých a již nepoužívaných; to je důkaz jejího kulturněhistorického vývoje. Aktivní slovní zásoba vzdělaného člověka, tj. počet slov, jež používá ke sdělování svých myšlenek, čítá asi 25000 slov. Poslouchám-li ovšem dnešní rozhlas či televizi, nebo čtu-li noviny (knihy mnoha současných autorů nevyjímaje), pak ke svému rozčarování zjišťuji, že počet frekventovaných slov, je značně, ba mnohem víc než desateronásobně nižší. Sice se v nich hemží dostatek slov cizích, zejména anglických, to jako důsledek společenskoeconomického rozvoje, nicméně celek živého jazyka vyvolává dojem anorexie. V psaném, neřku-li mluveném projevu se opakují stejná slova, stejné fráze a napapouškovaná slovní klíše, jako by mluvčí málo přemýšlel o tom, co chce říct či napsat, komu to říká, a potažmo co tím vypovídá o sobě samém. Také jste si všimli tohoto jevu? Pokud ano, jak se vám líbí? Mně se nelíbí, a to nejen proto, že jsem filolog a redaktor a jazykovou kulturou se profesně zabývám celý svůj život. V laxním a nedbalém vztahu k jazyku jako nejmarkantnějšímu prostředku lidského sebevyjádření spatřuji nejen intelektuální lenost, o chudobě ducha nemluvě, ale zároveň i nedostatek úcty k sobě i druhým. Chudým, nedbalým jazykem nikdo nikoho neobohatí a ničemu neprospěje, pouze jaksi vegetuje na povrchu života, resp. myšlení. Lidé vysokoškolského vzdělání by měli být mimo jiné pěstiteli své mateřštiny, měli by ji rozvíjet a pečovat o ni stejně jako o svou profesi, učinit ji součástí své osobnosti. Chudý jazyk činí svého uživatele chudým a nezajímavým.

Co vy na to, milí čtenáři Xadonie? Čas studia, který se před většinou z vás prostírá, je nevhodnějším časem, kdy se můžete stát bohatými pokladem, jímž naše mateřština bezespo-ru je. Využijete této příležitosti? Přeji vám mnoho zdaru.

Váš Josef Šmatlák

UDÁLOST

- 4 Slavnostní inaugurace rektorky VŠFS
- 6 Inaugurační projev Bohuslavy Šenkýřové
- 8 Ohlasy na jmenování nové rektorky VŠFS

VĚDA A VÝZKUM

- 9 Konference Lidský kapitál a investice do vzdělání

ŽIVOT ŠKOLY

- 10 Zbývají nám jen vzpomínky a dobrý pocit...
- 11 Začínáme! Končíme!
- 12 Akreditační komise provedla institucionální hodnocení VŠFS
- 13 Studentské výhody s Českou spořitelnou
- 14 Kurzy financované Evropským sociálním fondem
- 15 Představujeme doc. Ing. Zdeňka Častorála, DrSc.
- 16 Estonská 500 – výlety do historie, 2
- 17 Bezpečnost v IT – Spyware
- 18 Stavíme pro vás klub
- 18 VŠFS expanduje
- 19 Nejstarší (?) hymna
- 20 Přednášky Ing. K. Havlíčka v USA
- 21 VŠFS byla první soukromou vysokou školou, kde zasedala SK RVŠ
- 21 Pozvánka na ples

PERISKOP

- 22 Letem světem do Namibie
- 24 Jak jsem propadla kouzlu adrenalinu

STUDENTSKÁ ARÉNA

- 26 Who is who aneb absolventi VŠFS
- 28 Tři měsíce na Islandu
- 30 Pracovní trh EU – Anglie
- 31 IT okénko

XADONIA

ČÍSLO 4, DATUM VYDÁNÍ: listopad 2006

Redakční rada: Hana Ambrožová, Bc. Radek Bušta, Bc. Radoslava Černá, Patrik Doldžev, doc. Ing. Milan Kašík, CSc., PhDr. Lenka Ruppertová, Magdalena Řezníčková (šéfredaktorka), dr. Bohuslava Šenkýřová, Bc. David Šima, PhDr. Josef Šmatlák.

Veškeré informace v tomto občasníku jsou bez záruky. Přebírání materiálů je povoleno s prokazatelným souhlasem autora a redakční rady. Fotografie od autorů příspěvků či z archivu VŠFS, není-li uvedeno jinak. Nepodepsané příspěvky jsou autorizovány redakcí. E-mailová adresa: xadonia@mail.vsfs.cz

▪ VŠFS ▪ Registrace: MK ČR E 13466 ▪ Design a prepress Eva Říhová ▪ Tisk PrintActive, s.r.o.

Trocha morphologie k zahájení akademického roku: *Schopnost v sobě vždy skrývá zárodek neschopnosti.*

Slavnostní inaugurace rektorky VŠFS

V důstojných prostorách Panteonu Národního muzea proběhla 7. září 2006 slavnostní inaugurace rektorky Vysoké školy finanční a správní Dr. Bohuslavy Šenkýřové. Ceremoniálu se zúčastnila řada akademických pracovníků českých vysokých veřejných i soukromých škol a projevit svou podporu přišlo nové rektorce i mnoho významných

hostů, jako ministryně školství, mládeže a tělovýchvy PhDr. Miroslava Kopicová a ministr financí Ing. Vlastimil Tlustý, CSc. Ceremoniál byl zpestřen netradičním vystoupením dívčího houslového tria Nobles, které přesvědčilo všechny zúčastněné o tom, že i vážná hudba může být podána nevázně a přitom s noblesou.

Slavnostní ceremoniál právě začíná za zvuků státní hymny.

Účast zástupců z akademických řad byla skutečně hojná.

S prvním proslovem za VŠFS vystoupil prorektor pro vědu a výzkum prof. PhDr. Vladimír Čechák, CSc.

Nastupující rektorku představil předseda správní rady VŠFS Ing. Antonín Kolářek.

Dr. Bohuslava Šenkýřová slibuje na insignii.

Součástí ceremoniálu je předání rektorského řetězu.

Velikost neschopnosti je přímo úměrná výši postavení.

Se zdravicí vystoupila nová ministryně školství, mládeže a tělovýchovy PhDr. Miroslava Kopicová, členka akademické rady VŠFS.

V řadách rektorů uvítal Dr. Šenkýřovou předseda České konference rektorů a rektor Univerzity Tomáše Bati prof. Ing. Petr Sába, CSc.

Hodně štěstí popřál nové rektorce i celé VŠFS ve svém projevu i prof. Ing. Richard Hindels, CSc., rektor Vysoké školy ekonomické.

Člen akademické rady VŠFS, ministr financí Ing. Vlastimil Tlustý, CSc. zavzpomínal ve své zdravici na dlouhou cestu, kterou VŠFS ušla od svého založení.

Skladby Růžový panter a Fate v podání dívčího houslového tria Nobles vzbudily v posluchačích opravdové nadšení.

Popřát hodně štěstí přišla nové rektorce i JUDr. Petra Buzková.

Nová rektorka přijala po skončení ceremoniálu nespočet gratulací.

Na vedení je nejtěžší nemít je dlouhé.

Inaugurační projev Bohuslavy Šenkýřové, rektorky Vysoké školy finanční a správní

Při příležitosti slavnostní inaugurace pronesla rektorka Vysoké školy finanční a správní Bohuslava Šenkýřová projev na téma etické dimenze vzdělávání i vzdělávacího procesu. Pro mimořádný ohlas mezi posluchači se rozhodla redakční rada uveřejnit projev v plném znění.

Vážená paní ministryně, vážený pane ministře, Rectores Magnifici, Spectabiles, Honorabiles, studenti, vážení hosté, dámy a pánové,

dovolte mi, abych poděkovala správní radě za důvěru, kterou mi projevila potvrzením do funkce rektorky. Povinnosti spojené s touto funkcí budu vykonávat s plnou odpovědností a nasazením svých sil.

Se školou, jejím vývojem, problémy i úspěchy jsem úzce spojena od samého počátku. Tak, jak se postupně utvářela pracovní historie školy, jak rostla zkušenost pedagogických kolektivů, formovaly se a vyvíjely i mé postoje a názory na další perspektivu rozvoje školy i na kvalitu, funkci a poslání vzdělání v dnešní době, ale zejména na úlohu vysoké školy a toho, co vytváří a poskytuje nejen svým studentům, ale i svým pracovníkům, spolupracovníkům, svým partnerům i prostředí, v němž působí.

Bylo možno, a snad to i někdo mohl očekávat (a přiznám se, pro mne bylo to asi jednodušší), hovořit o perspektivě a dalším rozvoji školy. Ale o tom zde před rokem mluvil můj předchůdce a vše podstatné je obsaženo v dokumentu „Dlouhodobý záměr rozvoje VŠFS“. Bývá jistou tradicí, že nastupující rektor se ve svém projevu zaměřuje spíše na své vlastní „odborné zázemí“, na oblast, která je spojena s jeho teoretickou a zpravidla i badatelskou činností. Můj osobní vývoj způsobil, že vědní obor, který jsem vystudovala, se mi stal víceméně „teoretickým zázemím“ pro vlastní praktické manažerské působení, které je dlouhodobě spojeno s oblastí vzdělávání, školskou a zejména vysokoškolskou sférou. Proto mi dovolte, abych se několika slovy zmínila o problematice, kterou považuji z hlediska vysokoškolského vzdělávání a funkce vysoké školy za velmi důležitou a v mnoha aspektech podstatnou. Velmi stručně ji lze charakterizovat jako „etickou dimenzi“ vzdělání i vzdělávacího procesu.

Samotný pojem „etika“ či „morálka“ bývá velmi často spojován s normativními charakteristikami v podobě souborů pravidel či kodexů, což navozuje představu hodnotících soudů, kárajících výroků či moralizování. Od takového pojetí etické dimenze považuji za nutné se distancovat. Etiku a etickou dimenzi chápu jako základní atribut lidského jednání, lidské praktické aktivity, tedy v tom smyslu, jak se s ní setkáváme na jedné straně např. u I. Kanta (dominantně v jeho „Kritice praktického rozumu“), ale také, na stra-

ně druhé, u předních myslitelů klasické ekonomie (např. u A. Smitha). Právě v tomto kontextu, v souvislosti se vzděláním či „vědění“ jako disponibilním kapitálem, nabývají etické aspekty mimořádné závažnosti. Jejich význam vzrůstá tím více, čím více je společnost „svobodná“, čím širší prostor pro seberealizaci občanů vytváří, čím výrazněji může občan uplatňovat svoji individualitu, své znalosti a vědomosti.

Knowledge is power. Byl-li tento výrok Francise Bacona pravdivý v jeho době, tj. na počátku XVII. století, kdy nová moderní věda víceméně hledala svoji tvář a někdy velmi zprostředkovaně, jindy zase velmi bezprostředně hledala i svoji cestu k „praktickému“ dění, sféře ekonomického a politického života, tím důrazněji vyznívá dnes, kdy, jak je všeobecně přijímáno, žijeme ve znalostní společnosti, ve společnosti, kde vědění a znalosti jsou nejen základním a největším bohatstvím člověka-individua i společnosti, nýbrž jsou i nejvýraznějším stimulem společenského vývoje a pokroku.

Jestliže byl tento Baconův známý výrok v jeho době víceméně konstatováním (či, jak se domnívají někteří znalci Baconova díla, upozorněním určeným v první řadě panovníkovi, Jakubovi I.), můžeme, ale spíše bychom měli, jej dnes chápat nejen jako výzvu, ale také jako varování. Varování před jednostrannou dominancí až absolutizací technokraticko-redukcionistického pojetí vývoje vědeckého poznání, které se izoluje od jakýchkoliv humanitních či etických postojů a hodnot, může vyústit až v situaci, kdy se mohou výsledky vědy postavit proti člověku i lidstvu, proti humanitě a pokroku. „Síla“ vědy a vědění a nutnost její humanětické kontroly bývá dnes zpravidla velmi často vzpomínána v souvislosti s rozvojem především technických a přírodních věd. Zodpovědnost těch, kteří disponují výsledky těchto věd a vším, co s tím souvisí, je předmětem nejen etických úvah a studií, nýbrž stává se předmětem či inspirací pro velmi působivá umělecká díla (jako klasický příklad lze uvést Dürrenmatta a jeho „Fyziky“). Méně pozornosti, ze zorného úhlu morální odpovědnosti, bývá věnováno oblastem, které jsou předmětem vědních disciplin a oborů, s nimiž je svým zaměřením spojena naše škola - oblastem ekonomiky, podnikání, veřejné politiky a veřejné správy. Lze ocenit všechny publikace (a jejich autory) věnované etice v podnikání a etice ve veřejné správě, stejně jako skutečnost, že většina vysokých škol odpovídajícího zaměření včetně naší školy zařadila do plánů studia příslušných oborů předměty se stejnou obsahovou náplní. To vše však představuje sice důležitý a ze systémového hlediska nezbytný a v nejlepším slova smyslu zásluhový, ale pouze víceméně „verbální apel“, který je možno, a bylo by

Chcete-li vpřed, ohněte hřbet.

to velmi žádoucí, vzít na vědomí, či se k němu (verbálně) přihlásit, ale řečeno slovy našeho klasika Járy Cimrmana: „To je tak vše, co lze od něj očekávat.“

Domnívám se, a jsem o tom dokonce pevně přesvědčen, že vysoká škola, vysokoškolské prostředí a především lidé, kteří je v podstatné míře utvářejí, mají možnost, ale také povinnost udělat pro posílení etické dimenze jako organické součásti lidské aktivity především u těch, kteří disponují tou nejvyšší mírou „formálně“ dosažitelného vzdělání - vysokoškolským vzděláním, daleko více. Vysoká škola připravuje své posluchače na budoucí profesní dráhu. Lze říci: v první řadě na budoucí profesní dráhu, ale připravuje je rovněž pro život a dráhu občana, žijícího ve svobodné demokratické společnosti. Právě v této společnosti budou realizovat svůj pracovní život a svou profesní kariéru. Tato společnost a její instituce vytvářejí „rámec“ pro všechny profesní, ale i obecné občanské aktivity, na jejím charakteru a kvalitě závisí v mnohém i profesní úspěšnost jak pracovníků, tak i korporací.

„Demokracie je diskuse“. Dobrá a kvalitní demokracie však je nezbytně podmíněna „dobrou“, kvalitní diskusí, tj. diskusí, která je tím kvalitnější, čím lépe ti, kdo se jí účastní, znají a rozumějí jejímu předmětu, tedy tomu, o čem diskutují. Již z toho plyne velká zodpovědnost především těch, kteří disponují vysokou odborností a kvalifikací. Ale nejsou to jen znalosti, vědomosti, hloubka jejich osvojení, co pod-

miňuje kvalitu a úspěšnost v odborné, stejně jako politické diskusi. Je to i schopnost své znalosti a vědomosti „korektním“ způsobem uplatnit. Nemám zde na mysli žádný z osvědčených a zaručených návodů, jak být úspěšný, nýbrž především základní, přirozený způsob jednání a vystupování, proces, v němž své získané znalosti a vědomosti prakticky, společensky i individuálně člověk zhodnocuje. V něm se reálně projevují nejen jeho znalosti a vědomosti, nýbrž i jeho hodnotová orientace, jeho postoje i to, co označujeme jako morální odpovědnost.

Vzdělávací proces a zejména vysokoškolské studium není jediným prostředkem či nástrojem formování osobnosti mladého člověka. Na vysokou školu přicházejí velmi často lidé, kteří mají již určitou životní zkušenost, jež se promítá do jejich osobnostního profilu. Vysoká škola není také jediným prostředím, v němž se člověk v době studia seberealizuje. Je však místem, které sehrává úlohu, jejímuž významu může jen málo co konkurovat. Vysokoškolské studium v mnohém a velmi často radikálně narušuje navyklé životní, ale i pracovní a dosavadní studijní stereotypy. Svým charakterem si vynucuje aktivní přístup a vyžaduje, jde-li o skutečně moderně pojaté vysokoškolské studium - a o takové naše škola usiluje - zaujímání vlastních stanovisek a postojů, spojené velmi často s přehodnocováním dosavadních názorů. To otevírá cestu i k daleko hlubším osobnostním změnám.

Jak si stojíte, závisí na vašem postavení.

Smysl studia nespočívá jen v osvojování si poznatků a úkolem pedagoga není jen předávání znalostí, nýbrž především formování aktivního osobního vztahu k jejich získávání, ale také dalšímu užívání a zhodnocování. To nejhodnotnější, co může zkušený vysokoškolský pedagog poskytnout nejen posluchačům, nýbrž i svým kolegům, je jak jeho způsob profesního myšlení, tak i odborné a občanské hodnotové postoje, a to nikoliv jejich verbálním deklarováním, nýbrž svým běžným každodenním jednáním

a vystupováním, běžnou každodenní komunikací. Prostředí vysoké školy vytváří vzájemné pracovní i osobní vztahy mezi všemi, kdo se na životě školy, na pedagogické, vědecké - výzkumné, ale i běžné standardní činnosti podílejí či jsou jejími nositeli. Hodnotová orientace a osobnostní, morální postoje jsou tím, co určuje jejich lidskou, humánní kvalitu, jejíž absence může být, a velmi často také je, základní příčinou znehodnocení, byť jinak vysoké úrovně odbornosti a profesionality. Odbornost, profesionalita „an sich“, řečeno Kantovým termínem, je abstraktum, jehož metodologický význam je nepopíratelný, ale jako empirická, reálná - „žitá“ skutečnost neexistuje. Je vždy integrována do procesu svého „uskutečňování“, které nutně probíhá prostřednictvím vzájemné komunikace a spolupráce ve společenském prostředí, které je významně regulováno a spoluutvářeno nejen odborně profesními, nýbrž i bytostně lidskými, humánními a morálními hodnotami, mezi nimiž zejména v akademickém, vysokoškolském prostředí mají určující postavení vzájemná úcta, důvěra, vstřícnost a kolegiálnost. Jsou to hodnoty, které nejsou „nadekretovatelné“ ani vynutitelné žádným morálním kodexem či nařízením. Za jejich neakceptování neexistuje žádná sankce, jako postih. Přesto jsou to právě ony, které mnohonásobně zvyšují „lidskou“ i „profesní“ cenu každého člověka, vysokoškolsky vzdělaného odborníka pak zcela mimořádně.

Proto budu využívat všech možností a prostředků, které mi moje postavení poskytuje, a věnovat maximální osobní úsilí tomu, aby to byly právě principy vzájemné úcty, důvěry, otevřenosti, vstřícnosti, ale také přátelské náročnosti a odpovědnosti, co bude utvářet prostředí a pracovní i osobní vztahy na naší škole, a co v tom nejlepším slova smyslu, pokud možno trvale, poznamená nejen pracovníky, spolupracovníky a posluchače naší školy, nýbrž všechny, kdo přijdou s naší školou do styku.

Obrácím se proto s prosbou a výzvou na své spolupracovníky, své kolegy a přátele, aby mi byli v tomto úsilí nápomocni. Já sama budu tomuto záměru věnovat všechny své síly.

Děkuji za pozornost.

Bohuslava Šenkýřová
rektorka

OHLASY na jmenování nové rektorky VŠFS

Na Vysokou školu finanční a správní přišlo po červnovém jmenování nové rektorky množství ohlasů a gratulací. Ty nejzajímavější z nich se redakce rozhodla uveřejnit:

„... upřímně poblahopřál k Vašemu jmenování do funkce rektorky Vysoké školy finanční a správní, o. p. s., se kterou dlouhodobě spolupracujeme a máme společnou snahu o zvýšení vzdělanosti v našem regionu.“

Ing. Rudolf Jung
předseda Okresní hospodářské komory Most

„Přeji Vám nadále hodně síly, nápadů i aktivit při prosazování a naplňování všech Vašich cílů i úkolů v resortu školství. Budu se těšit na naši další vzájemnou spolupráci.“

Ing. Jiří Šulc
hejtman Ústeckého kraje

„Vaši práce si nesmírně vážím, proto mi dovoluji, abych Vám ve Vaší další činnosti popřál mnoho zdaru a úspěšnosti.“

Ing. Martin Škopek
člen představenstva
a náměstek generálního ředitele
České spořitelny, a.s.

Konference Lidský kapitál a investice do vzdělání

Ve dnech 19. a 20. září 2006 proběhl už 9. ročník mezinárodní konference Lidský kapitál a investice do vzdělání, tentokrát se zaměřením na problematiku bariér efektivnosti a konkurenčních výhod v globální konkurenci. Konferenci pořádala Vysoká škola finanční a správní ve spolupráci s Bankovní akademií. Záštitu nad ní letos převzal primátor hlavního města Prahy MUDr. Pavel Bém. Hlavním partnerem konference se již tradičně stala Česká spořitelna.

Jednání konference probíhalo ve 3 blocích:

1. Zvýšení efektivnosti vzdělávacích procesů - klíč k realizaci reformy sociálně investičních a sociálně pojišťovacích systémů.
2. Teoretické nástroje analýzy lidského a sociálního kapitálu.
3. Psychologické, sociální a ekonomické aspekty vytváření sociálních sítí ve firmách, regionech a institucích.

Dlouhodobá koncepce konference Lidský kapitál a investice do vzdělání významně přispívá k vypracování, zdokonalení a kritickému projednání modelu investičního principu v oblasti financování vysokého školství. Letošní ročník v tomto směru přispěl k diskusi na téma implementace navrhovaného modelu financování vysokého školství, a to zejména z hlediska odstraňování bariér bránících jeho využití. Konference se zúčastnilo na sto odborníků z ČR i ze zahraničí.

Radim Valeník

odborný garant konference
vedoucí Katedry ekonomie a mezinárodních vztahů

Mgr. Jarmila Plachá, ředitelka Odboru korporátního marketingu a sponzoringu České spořitelny, a. s., ocenila spolupráci s VŠFS na pořádání odborných konferencí.

Přednáškový sál budovy PricewaterhouseCoopers byl zcela zaplněn.

Prof. PhDr. Petr Matějů, Ph.D., náměstek ministryně školství, mládeže a tělovýchovy přednášel na téma: Jak (ne)plýtvat lidským kapitálem? Vzdělanostní aspirace v selektivním vzdělávacím systému.

Přednášku na téma Lidský kapitál a investice do vzdělání – pohledy Ventura kapitálového investora přednesl Jaroslav Horák z American Chamber of Commerce.

Jedním ze zahraničních přednášejících byl Dr. Ing. T. Menbere Workie, Ph.D. ze City University. Jeho příspěvek Investment into human capital accumulation and international competitiveness vzbudil mezi účastníky konference velký ohlas.

Moudrost znamená vědět, kdy se vyvarovat dokonalosti.

Zbývají nám jen vzpomínky a dobrý pocit...

Když jsem do říjnového čísla Xadonie v roce 2003 připravoval článek o tom, co nás čeká v akademickém roce 2003/2004, nazval jsem ho „Rok jako malovaný“ a pokusil jsem se v něm ukázat, jaké novinky tento rok přinese. Kromě zahájení navazujícího magisterského studia byla specifikou tohoto akademického roku příprava a realizace státních závěrečných bakalářských zkoušek, a to hned v „dvojím vydání“. Nechci zapírat, že vedení školy mělo z této kumulace trochu „nahnáno“, ale vše dopadlo velmi dobře a VŠFS opět dokázala, že právě řešení složitých situací je její silnou stránkou.

Za tři roky, které uplynuly od publikování zmíněného článku, se na VŠFS „leccos“ změnilo, ale „dvojí vydání“ státních závěrečných zkoušek (dále jen „StZk“) zůstalo stále neměnným atributem její existence. A abych nebyl příliš skromný, došlo k jeho dalšímu „utuzení“, když v akademickém roce 2005/2006 vstoupily do hry, jako by toho nebylo dost, ještě

státní závěrečné magisterské zkoušky, a to opět v „dvojím vydání“. Hodnocením tohoto akademického roku, respektive StZk, které v něm proběhly, se budu v další části tohoto článku podrobně zabývat, úvodem si však neodpustím prozradit několik dobrých informací.

Po každém vyvrcholení dochází k uklidnění a možno říci, že většinou i k nástupu nového vývojového trendu. Nový trend se začne uplatňovat i v organizaci StZk na VŠFS, a to částečně již v letošním akademickém roce. „Jarní“ StZk budou ve své rozhodující části pouze magisterské (pochopitelně, že se i nadále budeme setkávat s tím, že se k hlavnímu proudu připojí i reprobace a „dodatkáři“) a budou v této podobě **poslední**. Další významnou novinkou tohoto roku, a to jste již jistě zjistili při studiu „Průvodce studiem“ je to, že „letní“ StZk se ze srpna přesouvají na červen. Možná, že si ještě dnes neuvědomujete závažnost této změny, ale prosím, abyste se, především Vy, kterých se to týká, co nejrychleji „probudili“ a vzali tuto skutečnost na vědomí – „dva měsíce jsou dva měsíce“. Od akademického roku 2007/2008, bude tedy organizace StZk plně kompatibilní s jejich obvyklou organizací na ostatních VŠ, a to nejen v našem národním rámci.

A nyní tedy konečně zpět k základnímu záměru mého článku – zhodnocení StZk, které proběhly na VŠFS v uplynulém akademickém roce. Nejprve tedy několik čísel:

V únorové etapě StZk se před celkem 46 komisemi prezentovalo 365 studentů, z nichž uspělo 332, tj. 91 % (bližší údaje viz tabulka). V srpnové etapě, která byla mnohem „mohutnější“, se celkem před 83 komisemi prezentovalo 705 studentů (to je téměř dvojnásobek předchozí etapy), z nichž uspělo 596, tj. 84,5 %.

Při posuzování výsledků obou etap StZk je na první pohled zřejmé, že výsledky dosažené v magisterském studiu jsou lepší než ve studiu bakalářském a výrazně lepší v únorové etapě než v etapě srpnové. Pokud jde o rozdíly mezi prezenčním a kombinovaným studiem, pak v únorové etapě byly mírně lepší výsledky dosaženy u prezenční formy, a to především u bakalářského studia, u magisterského studia byly výsledky víceméně obdobné, s výjimkou oboru Veřejná správa, kde dopadly StZk u kombinovaného studia výrazně hůře. V srpnové etapě se u bakalářského studia předcházející trend potvrdil pouze u oboru Veřejná správa, u ostatních oborů bylo naopak dosaženo lepších výsledků u kombinovaného studia, a to především u oboru Finance a finanční služby a Řízení podniku a podnikové finance. U magisterského studia došlo k výraznému zhoršení výsledků v prezenčním studiu oboru VS (3x) a k poněkud méně významnému u oborů ŘPPF a FFS.

Posuzujeme-li uvedené výsledky z ještě specifického zorného úhlu, pak se nutně dostaneme až k rozdílu mezi jednotlivými studijními středisky

Etapa	Bc/Mgr	PS/KS	Obor	Zúčastnilo se	Neuspělo	Neuspělo %
ÚNOR 2006	Bakalářské studium	PS	AI	1	0	0
			FFS	21	1	4,8
			ŘPPF	59	3	5,1
			VS	0		
		KS	AI	1	0	0
			FFS	45	5	11,1
			ŘPPF	72	9	12,5
			VS	20	2	10
	Celkem PS+KS			219	20	9,1
	Magisterské studium	PS	FFS	16	1	6,25
			ŘPPF	18	2	11,1
			VS	9	0	0
		KS	FFS	28	2	7,1
			ŘPPF	48	5	10,4
VS			27	3	11,1	
Celkem PS+KS			146	13	8,9	
SRPEN 2006		Bakalářské studium	PS	AI	19	4
	FFS			25	2	8
	ŘPPF			102	24	23,5
	VS			58	10	17,2
	KS		AI	20	3	15
			FFS	50	2	4
			ŘPPF	159	19	11,9
			VS	106	24	22,6
	Celkem PS+KS			539	88	16,3
	Magisterské studium	PS	FFS	0		
			ŘPPF	21	1	4,8
			VS	12	4	33,3
		KS	FFS	22	3	13,6
			ŘPPF	45	6	13,3
VS			66	7	10,6	
Celkem PS+KS			166	21	12,7	

Poradíte-li se s odborníky, můžete souhlasit s jakýmkoliv názorem

– u magisterského studia oboru Veřejná správa v srpnové etapě jde velmi nepříznivý výsledek u prezenčního studia téměř celý na úkor pražských studentů a relativně slušný výsledek u kombinovaného studia ve prospěch studentů mosteckých. Z ještě hlubšího pohledu se nezbytně dostaneme i k rozdílným výsledkům, zaznamenaným u jednotlivých státnicových komisí zasedajících u konkrétního oboru ve stejném dni nebo různých dnech i u různých předmětů, ze kterých se StZk skládají. Tak například u StZk v bakalářském studiu byl pro studenty oboru ŘPPF a FFS nejdramatičtější předmět Ekonomie, a právě on bude tedy důvodem pro opakování StZk.

Pokud jde o organizační zajištění StZk, je možno konstatovat, že jejich průběh je víceméně bezproblémový, a to díky jejich stále dokonaleji propracované i realizované přípravě i vlastnímu průběhu, i když i v této oblasti je stále ještě možno nalézt možnosti dalšího zdokonalování. V rámci hodnocení srpnové etapy bylo například doporučeno, aby místnost pro přípravu studentů byla trvale dozorována, aby nemohlo

dojít k narušení průběhu zkoušek, a to jak z hlediska obsahového – někteří studenti se snaží využít každé možnosti, jak získat „doplňky“ ke svým znalostem – tak formálního – hluk z chodby může negativně ovlivnit klima ve zkušební místnosti. Toto doporučení bylo na jednání kolegia rektora projednáno a akceptováno.

Závěrem bych tedy rád zdůraznil, že StZk, které proběhly v roce 2006, je celkově možno hodnotit jako relativně úspěšné, i když žádnému z nás nemůže být lhostejně zjištěné zhoršení výsledků v srpnové etapě. Analýza tohoto zjištění musí být jedním ze základních úkolů pro nejbližší i další jednání oborových, ale i všech dalších kateder VŠFS a závěry a návrhy, které budou na těchto zasedáních formulovány, je třeba v maximálně krátké době zapracovat do obsahu i forem výuky i do všech ostatních jednání se studenty. Jen tak je totiž možné dosáhnout v budoucnosti ještě lepších výsledků, a to je jistě zájmem nás všech.

Antonín Kubíček
prorektor pro pedagogickou práci

Začínáme! Končíme!

Oba tyto výkřiky se mohly ozývat během slavnostních ceremoniálů, které během září a října probíhaly ve všech střediscích VŠFS. Imatrikulace nových studentů i promoce absolventů mají

svoji neopakovatelnou atmosféru, každý rok se na ně těšíme a prožíváme je s očekáváním i trochou nostalgie. I letos se odehrávaly v reprezentativních

a krásných prostorách dodávajících jim slavnostní a důstojný ráz. Vraťme se tedy k okamžikům začátků i konců, které k životu školy neodmyslitelně patří.

V Kladně se imatrikulace již tradičně odehrávají ve Středočeském divadle – 25. září 2006.

I v Mostě je hostitelem imatrikulací Městské divadlo – 2. října 2006.

Potřetí proběhla imatrikulace pražských studentů v Kongresovém centru Praha – 30. září 2006.

Promoce v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Mostě dne 12. října 2006.

Promoce v kostele Šimona a Judy v Praze ve dnech 16. až 18. října 2006.

Netradiční pohled na absolventku skládající slib v kostele Šimona a Judy 16. října 2006.

I ta nejjednodušší myšlenka se dá vyjádřit složitě.

Akreditační komise provedla institucionální hodnocení VŠFS

V září 2006 za účasti rektorky a dvou prorektorů projednala Akreditační komise (AK) závěrečnou zprávu z hodnocení VŠFS. Vysoce ocenila kvalitu vlastní hodnotící zprávy, která obsahovala kritickou analýzu a otevřeně hovořila nejen o silných, ale i slabých stránkách školy. Současně konstatovala, že pokud jde o rozvoj vědy a výzkumu, je VŠFS významně před ostatními soukromými vysokými školami. Rovněž hodnocení úrovně navazujícího magisterského studia a práce mimopražských studijních středisek dopadlo vesměs pozitivně. AK uvedla tři doporučení, ke kterým mělo vedení školy možnost se vyjádřit. V následujícím textu si tak můžete přečíst jako připomínky AK, tak vyjádření vedení VŠFS k nim:

1. Vytvářet předpoklady pro omlazení pedagogického sboru profesorů a docentů, aby byly vytvořeny předpoklady pro udržení kvality pedagogické i vědeckovýzkumné práce v perspektivě následujících 5-10 let.

VŠFS má jako neuniverzitní VŠ omezené možnosti. Průběžně vytváří podmínky perspektivním odborným asistentům k rozvoji publikační činnosti, participaci na vědecko-výzkumné práci, tak aby bylo možno ve střednědobé perspektivě připravit odpovídající podklady k žádosti o zahájení habilitačního řízení. Totéž se týká i perspektivních docentů ve vztahu k zahájení profesorského jmenovacího řízení. V současné době lze předpokládat, že do pěti let může být zahájeno habilitační řízení u tří pracovníků a profesorské jmenovací řízení u dvou pracovníků školy. Zavádí rovněž motivační systém, který podporuje příliv nových perspektivních pracovníků. Hospodářské výsledky v akademickém roce 2005/06 umožnily vyplatit interním pracovníkům až 15 platů, další částky byly vypláceny za práci na projektech. Škola investovala za poslední 4 roky více než 33 milionů Kč do rekonstrukcí a vybavení školy, což také stimulovalo příchod nových docentů, profesorů a dalších perspektivních pracovníků.

2. Vytvářet předpoklady pro rovnoměrnější rozložení vědeckovýzkumné a publikační činnosti. Hledat cesty, jak řešit problém nižšího zapojení akademických pracovníků u oboru Řízení podniku a podnikové finance do vědeckovýzkumné a publikační činnosti.

Předmětem hodnocení byl stav do 31. 12. 2005. V průběhu akademického roku 2005/06 byly vytvořeny předpoklady ke zlepšení stavu a ve stávajícím akademickém roce již došlo ke zvýšení počtu interních pracovníků katedry Řízení podniku a podnikové ekonomiky, což umožnilo efektivnější rozdělení pedagogické práce, a v důsledku toho byly vytvořeny lepší podmínky pro zapojení pracovníků do vědeckovýzkumných aktivit. Stávající „nerovnoměrnost rozložení vědeckovýzkumné a publikační činnosti“ je dána různým stupněm odborné a vědecké „vyzrálosti“ pracovníků školy. (Více je rozvinuta u pracovníků s vědeckou a pedagogickou hodností než u asistentů a „začínajících“ odborných asistentů, což víceméně odpovídá jejich odbornému růstu.)

3. Intenzivně pracovat na odstranění problémů ve studijním středisku v Mostě, aby byly vytvořeny předpoklady pro srovnatelnost podmínek, v nichž studenti studují v pražském ústředí VŠFS a na studijním středisku v Mostě. Jedná se zejména o doplnění knihovního fondu knihovny v Mostě, tak aby vytvářela akceptovatelné zázemí pro bakalářské i navazující magisterské studium a vyřešení komunikačních problémů mezi pražskou centrálou VŠFS a studijním střediskem v Mostě.

Souběžně s probíhajícím hodnocením Akreditační komise byla přijata první opatření směřující k nápravě situace:

Do konce srpna 2006 byl zvýšen počet svazků v knihovně studijního střediska Most na přibližně 1000 kusů (což je téměř trojnásobek stavu z května 2006). Byl zpracován a je realizován systém metodické pomoci knihovně studijního střediska ze strany centrální knihovny VŠFS.

Byla zvýšena frekvence hospitací vedoucích kateder na výuce v Mostě (stejně jako počet hospitací pracovníků vedení školy).

Byla provedena prověrka začlenění pedagogických pracovníků studijního střediska v Mostě do příslušných kateder VŠFS.

Byly vytvořeny podmínky k tomu, aby se interní pracovníci působilí ve studijním středisku Most pravidelně zúčastňovali porad, výzkumných a tvůrčích aktivit kateder.

Došlo ke změnám v personálním obsazení studijního oddělení v Mostě a současně bylo posíleno jeho metodické řízení ředitelkou odboru pro studijní záležitosti v Praze.

Rektorka a prorektoré se budou pravidelně účastnit jednání studentského parlamentu v Mostě.

Kvestorka zvýší supervizi nad vedením studentského studijního střediska.

Bohuslava Šenkýřová
rektorka

Každá rozvinutější technologie je k nerozeznání od kouzel.

Studentské výhody s Českou spořitelnou

Nadace České spořitelny patří již 3 roky k hlavním partnerům VŠFS a vzájemná spolupráce se neustále významně rozvíjí. K dynamickému rozvoji této spolupráce došlo především v minulém roce a stejný trend očekáváme i v tomto akademickém roce. K tradičním formám podpory patří i pravidelné příspěvky Nadace ČS do stipendijního fondu VŠFS. Naše škola se proto vždy snažila Nadaci ČS a Českou spořitelnu významně propagovat. V poslední době ale získává spolupráce VŠFS a České spořitelny další rozměr.

Česká spořitelna podporuje projekty, na nichž se VŠFS podílí, především pak ty, jejichž řešení se zúčastňují naši studenti. Z posledního období bych chtěl jmenovat hlavně dva takovéto projekty. První byl spojen s přednáškou profesora Nollena v minulém akademickém roce, kdy studentské týmy v rámci předmětu vyučovaného profesorem Nollenem řešily konkrétní problémy vybraných institucí. Jednou z těchto institucí byla právě Česká spořitelna a tým studentů VŠFS významně přispěl k řešení konkrétně položených otázek z oblasti marketingu tak, jak si tyto otázky nadefinoval zadavatel. Druhým takovým projektem byl „Euromanager“, kde Česká spořitelna byla patronem jednoho týmu VŠFS a podílela se tedy na vedení a spolupráci s ním. Tým pod patronací České spořitelny postoupil mezi 64 nejlepších a jen těsně mu unikl postup mezi osmičku nejlepších. V souvislosti s těmito dvěma projekty Česká spořitelna začíná stále více podporovat vědu a výzkum na VŠFS a vyhledává další možnosti spolupráce v této oblasti.

Česká spořitelna spolupracuje s VŠFS i na pořádání vědeckých konferencí. Jak jistě víte, VŠFS pořádá každoročně několik tématicky zaměřených konferencí vyhledávaných předními odborníky. Je to například konference „Lidský kapitál a investice do vzdělání“, jejíž devátý ročník jsme uspořádali letos v září nebo druhý ročník konference „Znalostní ekonomika“ pořádaný letos v květnu a konečně i konference „Vývoj finančních trhů, jejich regulace a dozor“, jejíž třetí ročník je plánován na červen příštího roku. Hlavním partnerem všech těchto konferencí, a rád bych zdůraznil, že díky její vlastní iniciativě, je právě Česká spořitelna. Pro školu je získání tak významného partnera dokladem profesionality a vzrůstající kvality pořádaných konferencí.

Česká spořitelna podporuje publikační aktivity naší školy, jako je vydávání skript a dalších publikací. I v této oblasti si vybírá přímo ty tituly, kde chce být významnějším způsobem prezentována.

Pro naše studenty také Česká spořitelna připravila nezabuditelné rozšíření nabídky produktů. Až do minulého roku byl hlavním produktem nabízeným našim studentům spotřebitelský úvěr poskytovaný ze strany České spořitelny především na úhradu školného, a to za zvýhodněnou, dopředu známou sazbu. Úvěr byl ze strany našich studentů

hojně využíván a je třeba říci, že Česká spořitelna zde vyšla našim studentům vstříc i v tom smyslu, že jej nabízí nejen studentům vyšších ročníků, ale i studentům nastupujícím do prvního ročníku. Produkt je nabízen nejen studentům v prezenční a kombinované formě studia, ale i studentům celoživotního vzdělávání a studentům v programech MBA nebo BSBA. Česká spořitelna tedy nabídkou tohoto produktu pokryla poptávku všech našich studentů. V tomto akademickém roce se podařilo stávající nabídku dále rozšířit.

V této chvíli nabízí Česká spořitelna všem našim studentům vedle již zmíněného spotřebitelského úvěru i kreditní kartu. Jedná se o embasovanou kreditní kartu s limitem 10 000 Kč, kterou každý student v kombinované či prezenční formě studia obdrží pouze na základě sdělení příslušných údajů bez dalšího ověřování finanční situace. Při tom samozřejmě možnost čerpání úvěrů zůstává dále zachována a limit čerpání kreditní karty s limitem čerpání spotřebitelského úvěru je možno kumulovat. Tato karta je poskytována bezplatně a při včasném splacení vyčerpané části úvěru neplatí student žádný úrok. Tato kreditní karta tvoří jakousi vstupní bránu k dalším produktům České spořitelny, které budou našim studentům nabízeny též s výhodou, kdy například budou sníženy, případně odpuštěny některé poplatky. Z dalších produktů nabízených studentům bych rád jmenoval penzijní připojištění, stavební spoření, hypoteční úvěr, pojištění a také služby spojené se správou portfolií, případně s nákupem, či prodejem cenných papírů. Všechny tyto služby zajišťuje pro naše studenty pobočka České spořitelny na Vršovickém náměstí, tedy v těsné blízkosti školy.

Česká spořitelna je v rámci vynikající spolupráce s VŠFS připravena přijít za našimi studenty přímo do naší školy nejen v Praze, ale i v Kladně nebo v Mostě. Česká spořitelna bude pokračovat v nabídce svých produktů pro naše studenty během měsíců listopadu a prosince. V listopadu nabídne tyto produkty především v Praze, v budovách Estonské a Vltavské, přičemž na konci listopadu a v prosinci je připravena nabídka pro studijní střediska v Mostě a v Kladně. Zatím se všechny tyto výhody setkávají s ohlasem mezi studenty.

Nabídka České spořitelny se ovšem neomezí jen na studenty VŠFS, ale bude se týkat i zaměstnanců. Naším zaměstnancům bude k dispozici celé výše uvedené spektrum produktů České spořitelny, a to opět za zvýhodněných podmínek. Předpokládáme, že k nabídce pro zaměstnance naší školy dojde ještě v průběhu měsíce listopadu.

Na závěr bych rád projevils uspokojení nad skutečně nadstandardní spoluprací mezi VŠFS a Nadací České spořitelny, respektive s Českou spořitelnou. Svědčí o tom i každoroční nárůst společných aktivit.

Petr Budinský
prorektor pro obchod a vnější vztahy

Fakta sama jsou nedůležitá, důležité je, jak je dokážete pojmenovat.

Kurzy financované Evropským sociálním fondem

Vysoká škola finanční a správní podala v roce 2005 v rámci první výzvy OPRLZ (Operační program rozvoje lidských zdrojů) žádost o finanční podporu grantového projektu zaměřeného na podporu a rozvoj bakalářského a magisterského studijního programu. Projekt VŠFS ve výběrovém řízení uspěl a byl zahájen v zimním semestru 2005.

Cílem projektu je rozšířit a prohloubit teoretické i praktické znalosti studentů VŠFS a zlepšit tak jejich konkurenceschopnost na trhu práce. Projekt je financován ze Strukturálních fondů EU (konkrétně ESF), a pořádané kurzy jsou proto studentům nabízeny zdarma, a to na studijních střediscích v Kladně a Mostě.

Výše zmíněné kurzy jsou rozděleny do dvou základních kategorií, a to na semináře vyučované v anglickém jazyce

Tabulka 1

Seminář	Vyučovací jazyk	Doporučeno pro	Uznatelnost v Bc. a Mgr. studijním programu
Macroeconomics	AJ	Bc	Makroekonomie nebo International Business
Microeconomics	AJ	Bc	Mikroekonomie nebo International Business
Regional Economics and Development	AJ	Bc	International Business
International Finance	AJ	Bc	International Business
EU Structural and Economic Policy	AJ	Bc	International Business
Aplikovaná makroekonomie	ČJ	Bc, Mgr	Makroekonomie I.
Aplikovaná mikroekonomie	ČJ	Bc, Mgr	Mikroekonomie I.
Aplikovaná regionální ekonomie a rozvoj	ČJ	Bc	Strukturální fondy EU
Aplikovaná strukturální politika EU	ČJ	Bc	Strukturální fondy EU
Aplikace teorie mezinárodních financí	ČJ	Bc, Mgr	Strukturální fondy EU

Tabulka 2

Otázky

1. Obsah tématu splnil moje očekávání?
2. Předávané poznatky byly pro mě nové?
3. Získané poznatky v praxi využiji?
4. Seminář byl dobře strukturován?
5. Výklad byl srozumitelný?
6. Přednášející dokázali zaujmout Vaši pozornost?
7. Prostor pro dotazy byl dostatečný?
8. Přednášející používali při výkladu příklady z praxe?
9. S organizačním zabezpečením jsem byl/a spokojen/a?

Hodnocení

1. Souhlasím.
2. Spíše souhlasím.
3. Spíše nesouhlasím.
4. Nesouhlasím.
5. Nedokáži posoudit.

KLADNO/MOST (léto 2006)

Kurz	Vyučující	Respondentů	Otázka (průměrný výsledek uveden pod každou otázkou kurzivou)								
			1	2	3	4	5	6	7	8	9
Aplikovaná mikroekonomie	Kaňková/Tomášková	5	1,8	2,6	4	1	1	1	1	1	1
Aplikace v regionálním rozvoji	Trhlínová/Hellmich	10	1,2	1,4	2,2	1,1	1	1,1	1	1	1
Aplikované mezinárodní finance	Babka/Hájek	5	2	2,4	3	2,4	1,8	1,8	1,2	1,4	2,2
Aplikovaná strukturální politika	Jeřábek/Netolický	5	1	1,2	1	1	1	1	1	1	1,2
Aplikovaná makroekonomie	Wawrosz/Jetmar	15	1,3	2,0	1,9	1,6	1,3	1,6	1,5	1,3	1,5
International Finance	Babka/Hájek	4	3,5	3	3	1,5	3,5	3	1	1	2,5
Microeconomics	Fábry/Zouhar	11	1,2	2,5	1,4	1,1	1,1	1,1	1,0	1,2	1,5
Regional Economics and Development	Jetmar/Hergesselová	6	1,2	1,8	2,2	1,5	2,0	1,5	1,0	1,3	1,5
EU Structural and Economic Policy	Jeřábek/Šimonová	5	1,4	1,2	1,8	1	1,2	1,2	1	1,4	1,2
Macroeconomics	Čadil	18	1,9	2,8	2,7	1,7	1,7	1,8	1,5	1,8	2,7

a semináře orientované na praktické aplikace teoretických znalostí („aplikované kurzy“ vyučované česky). Předměty vyučované v anglickém jazyce jsou primárně zaměřeny na posílení schopnosti studentů porozumět odborným problémům a formulovat vlastní hypotézy a kvalifikované závěry v angličtině. Tyto kurzy v zásadě kopírují předměty vyučované v českém jazyce v rámci standardního studijního programu VŠFS. Obdobně je tomu i u předmětů aplikovaných, které jsou cíleny zejména na posílení praktické využitelnosti teoretických znalostí, v rámci výuky je využíváno řešení konkrétních problémů a příklady z praxe. Výčet nabízených seminářů a jejich uznatelnost v rámci VŠFS ukazuje tabulka 1.

Nic není nemožné, pokud to nemusíte sami dělat.

Zájem studentů VŠFS o kurzy vyučované v rámci projektu je vysoký. V roce 2005 absolvovalo 259 studentů, z nichž někteří využili možnosti studovat více nabízených seminářů. Podmínkou absolvování je úspěšné napsání dvou testů (kurzy v AJ), resp. zpracování a prezentace seminární práce na dané téma (aplikované kurzy). Po úspěšném zakončení získávají studenti absolventský certifikát, jehož předání se uskutečňuje v rámci minikonference, na které prezentují své práce nejlepší studenti kurzů.

Součástí projektu je i anketa, ve které studenti mohou zhodnotit kvalitu daného semináře, a to na základě něko-

lika kritérií. Výčet kritérií a průměrné výsledky ankety v letním semestru 2006 (odděleně za obě střediska) ukazuje tabulka 2.

Vzhledem k blížícímu se zahájení zimního semestru vyzýváme všechny studenty, aby se v případě zájmu o nabízené kurzy hlásili prostřednictvím internetu (www.vsfs.cz), případně přímo na studijních odděleních středisek v Kladně a Mostě.

Za realizační tým
Jan Čadil, odborný garant projektu

Představujeme doc. Ing. Zdeňka Častorála, DrSc.

S novým akademickým rokem stanul v čele katedry řízení podniku a podnikové ekonomiky **doc. Ing. Zdeňk Častorál, DrSc.** Jde nejen o významného odborníka v oblasti podnikové ekonomiky, ale také osobu známou v majetkoprávní oblasti. Mezi jeho největší kauzy patří mj. likvidace Harvardského průmyslového holdingu, a.s., po Viktoru Koženém. Zároveň je prezidentem České komory správců majetku ČR. Vzhledem k jeho zapálenosti pro práci na katedře, otevřenosti a ochotě podílet se o své zkušenosti nebylo těžké ho požádat o rozhovor.

▪ **Jak dlouho vám trvalo, než jste se rozhodl přijmout nabídku vést největší katedru naší školy?**

Na VŠFS jsem již externě učil řadu semestrů a měl jsem tak možnost se průběžně seznamovat jak se školou, tak z druhé strany sledovat pozitivní ohlas veřejnosti na její výsledky. Z dřívější pedagogické spolupráce jsem znal pana prorektora doc. A. Kubička. Takže poté, co jsem obdržel nabídku od paní rektorky, jsem již dlouhý čas k uvedenému rozhodnutí nepotřeboval.

▪ **Máte již představu, kam směřovat a v jakých oblastech dále rozvíjet zaměření katedry?**

Představa vychází ze sdílených hodnot a vizí VŠFS, dlouhodobého záměru školy do roku 2010 a úkolů na akademický rok 2006/2007. Svou vstupní prioritu bych formuloval asi takto: Budovat a rozvíjet katedru řízení podniku a podnikové ekonomiky jako základní akademické pracoviště školy v příslušném oboru. Rozhodně navážu na všechno pozitivní, co bylo již vykonáno, a není toho málo, což je určitá výhoda.

▪ **Můžete rozvést a konkretizovat některé dílčí priority?**

V oblasti řízení a rozvíjení aktivit katedry to je především zefektivnění vlastního chodu katedry a prohloubení vnitřní komunikace mezi pedagogy, zejména s externisty, posílit počet interních pracovníků na katedře a stabilizovat kmenovou personální strukturu katedry, využívat strukturovaného odměňování k zvýšení aktivity pracovníků katedry. S tím souvisí zajištění oboru vlastními kvalitními učebními texty, zaměření části výzkumných aktivit na tvorbu nových teoretických poznatků a metodologických východisek pro vyučovaný předmět. Jako takovou třešničkou na dortu je příprava doktorského studijního oboru Řízení podniku a podniková ekonomika v rámci studijního programu Ekonomika a management k akreditaci a připravovat zapojení budoucích doktorandů do výuky. V oblasti vědy a vý-

zkumu bychom společně chtěli připravit reálné personální kapacity pro výzkumnou činnost, rozvinout systém pomocných vědeckých sil, nacházet průniky zájmů jednotlivých pedagogů k tvorbě odborných týmů k efektivnímu zapojení do výzkumné činnosti, rozvinout aktivity v organizaci odborných seminářů a konferencí, usilovat o zapojení do mezinárodních výzkumných projektů. Také bychom chtěli katedru více otevřít navenek, posílit mezikatedrální vazby v rámci školy a odborné kontakty s katedrami obdobného zaměření na státních a soukromých vysokých školách. Podnikatelské sféře bychom prostřednictvím vedení VŠFS nabízeli konzultační služby v oblasti řízení podniku a podnikové ekonomiky.

▪ **O studijní obor Řízení podniku a podnikové finance je dlouhodobě na naší škole největší zájem. Čím to podle vás je?**

To bychom se asi měli zeptat studentů. Domnívám se však, že tento zájem je jakýmsi barometrem, který ukazuje z jedné strany aktuální potřebu praxe a význam malých a středních podniků v hospodářství země a z druhé strany možnosti širšího uplatnění našich studentů v praxi. Tento obor se velmi dynamicky rozvíjí a je kompasem na cestě k efektivnosti podniků a úspěšnosti podnikání.

Každý, kdo přijde odjinud, platí za odborníka.

▪ **Ano, malé a střední podniky představují páteř pro všechny ekonomiky, u nás se podílejí téměř 60 % na tvorbě HDP. Máme jim jako škola co nabídnout?**

Jsem přesvědčen, že ano. Jistě neprozradím žádné tajemství, že se připravuje závažný krok a opatření, jak přispět do této klíčové oblasti. Jde o propojení akademických pracovišť s podnikatelskou praxí tak, aby na základě společného záměru a informací bylo možné sdílet vědecké přístupy, znalosti, dovednosti a náklady na řešení praktických problémů. To přinese metodickou, pedagogickou a expertní pomoc malým a středním podni-

kům. Katedra řízení podniku a podnikové ekonomiky bude do této činnosti plně zapojena.

▪ **Máte konkrétní náměty?**

Směr v oblasti vědy a výzkumu jsem již naznačil. Má dlouhodobější charakter. Mezi zajímavá témata, na která se ptáte, patří:

efektivní management a finanční řízení v malých a středních podnicích, restrukturalizace podniků – účelná změna organizačních struktur, teorie adaptace a učení se managementu organizací v globálním prostředí, znalostní principy efektivní organizace, modelování a optimalizace řídicích

procesů v podmínkách neurčitosti, nová ekonomická teorie úpadku (i s aspekty, jak se úpadku bránit a jak čelit ekonomické kriminalitě), nové řídicí technologie a inovace. Jak patrně, jde o témata nesmírně aktuální a z hlediska propojení teorie a praxe, školy a života velmi nosná.

▪ **Závěrem se vždy ptáme na životní krédo?**

Nemám rád vznešená slova. Ale stručně řečeno: Chtěl bych využít svých zkušeností ke službě vědě, poznání a vzdělávání, přispět k dalšímu rozvoji VŠFS.

Ptal se **Milan Kašík**.

Estonská 500 – výlety do historie

(Výlet druhý)

V prvním výletu do historie Vršovic jsme doputovali do doby jejich povýšení na město, k němuž došlo v roce 1902. To povýšení nebylo jen vyvrcholením ambic představitelů obce, ale především logickým důsledkem jejího rostoucího hospodářského a sociálního významu. (V tomtéž roce také byla založena i vršovická kronika a jejím sepsáním byl pověřen – kdo jiný? – místní patriot Bedřich Šplíchal, učitel, knihovník, spolkový funkcionář a zakladatel dnes již neexistujícího Vršovického muzea, jehož prospěšné působení připomíná pamětní deska na budově obchodní akademie v Heroldových sadech.) Bouřlivý rozvoj Vršovic, zahájený v polovině 19. století, pokračoval s neztenčenou intenzitou: vyrůstaly průmyslové podniky, například továrna na dámské klobouky S. Bartoše (od ní pochází název ulice Kloboučnické), továrna na nábytek J. Klímy (v Družstevní, ale v Kodaňské ulici), karosárna M. Holíka (na třídě krále Jiřího), autozbrojovka B. Žáčka (opět v Kodaňské) a řada dalších. Jeden z místních podniků se ovšem stal jakýmsi mateřským znamením Vršovic, podobně jako pro Mladou Boleslav Škodovka:

byla to a dodnes je továrna na výrobu drobného kovového zboží, resp. šatních spínadel (především knoflíků a tzv. patentek) Jindřicha Waldese (1878–1941), zvaná zprvu Waldeska, od 1939 přejmenovaná na Koh-i-noor. Její světoznámou firemní značku – dívčí hlavu s patentkou na levém oku – spolu-vytvořili dva proslulí čeští výtvarníci František Kupka a Vojtěch Preisig.

Současně s průmyslovými podniky rostly obchody a provozovny služeb a byly jich desítky, přičemž mám na mysli především ty velké. Nakupovalo se tu totiž dost a dost a jak by také ne, když reklamní plochy ovládl slogan „Jedno

sobě pamatujte! My jsme my – a nikdo není víc. Potřeby své nakupujte jen u obchodníků z Vršovic!”

A do třetice: rostly tu i další stavby a objekty: rodinné a činžovní domy, vily, reprezentační budovy, sídla spolků, ale i kostely a ne ledajaké. (Význačným stavbám věnujeme samostatný výlet v některém z příštích čísel Xadonie.) Pro Vršovice pracovali slovní architekti, jako například mistři secese Antonín Balšánek, Osvald Polívka nebo Alois Dryák, či ikona architektonické avantgardy Josef Gočár a jeho pokračovatel Jan Gillar nebo Jan Kotěra, Pavel Janák a další tvůrci dnes již mezinárodně uznávané moderní české architektury. Fixuje se urbanistická koncepce, založená územním plánem starosty Holečka, vytváří se tzv. infrastruktura a další zařízení.

Hospodářský význam obce resp. města podtrhlo i zřízení peněžního ústavu – Občanské záložny, jež si během dvou desetiletí nahospodařila na stavbu vlastní reprezentační budovy v secesním stylu na Vršovickém (dříve Komenského) náměstí; dnes v ní sídlí Česká spořitelna.

A v roce 1922 nastal další velký okamžik místní historie: Vršovice se staly součástí tzv. Velké Prahy a spolu se Strašnicemi, Záběhlicemi, Hostivaří a Roztyly vytvořily třináctý pražský obvod (z tehdejších 19). Tehdy již Vršovice měly 668 budov a více než 33000 stálých obyvatel. Rozkvétal tu společenský a kulturní život, množily se školy, vznikaly spolky: hasičský sbor, střelecká jednota, křesťanské spolky, vzdělávací a zábavné spolky, ale také – a zde prosím pozor! – tělovýchovné organizace a kluby. První sportovní (a pochopitelně vlasteneckou) organizací byl vršovický Sokol, založený již roku 1869, tj. pouhých sedm let po vzniku prvního Sokola Pražského. K sokolům se pak připojily další organizace, především Orel a Dělnická tělovýchovná jednota a sportovní ruch vedl i ke zrodu fotbalového SK Vršovice (v roce 1900) a sou-

Nic není nemožné - pokud nevíte, o čem mluvíte.

běžně Atletického fotbalového klubu; odtud pak krystalizoval proslulý fenomén prosperujícího vršovického fotbalu doložený skutečností, že žádná městská část se nemůže pochlubit hned dvěma špičkovými manšafy – Bohemkou a Slavii.

Na sklonku první republiky představovaly Vršovice hospodářsky významnou aglomeraci, přitahující nové a nové podnikatele a obyvatele; za 15 let existence ve Velké Praze se zástavba zdvojnásobila a počet obyvatel dosáhl bezmála 50000. Další vývoj po desetileté pauze naordinované nacistickou okupací probíhal již podle poválečného regulačního plánu, definitivně schváleného v roce 1957. Vztyčily se zde bloky činžáků a mohutné korpusy sídlišť, mezi nimi prorážely nové komunikace s ústřední dopravní tepnou – třídou SNB (dnes Vršovickou), vzrostla obslužnost městskou hromadnou dopravou tramvajovou, autobusovou i trolejbusovou, stěhovaly se sem výzkumné ústavy i centrální úřady (Ministerstvo lesního a vodního hospodářství a Česká plánovací komise – dnes MŽP), formovala se náměstí – Východní (později Kubánské revoluce, dnes Kubánské), stavěly se a přestavovaly sportovní stánky Slavie a Bohemians a kulturních domů Mars a Eden.

Po roce 1989 nabral trend rozvoje nové obrátky, podle posledního územního plánu rozvoje byla nastartována dostavba centrálního náměstí v Edenu obchodním komplexem Tesco, bytová výstavba proniká do nových ploch před vršovickým nádražím, městskou dopravu účinně posiluje pražské metro linkou A vedenou po hranicích obvodu (stanice Strašnická)... A last but not least, jak by pravil klasik, zamířila sem

významná vzdělávací instituce, již myslím samozřejmě Vysokou školu finanční a správní, jež ve Vršovcích nalezla bezpečný a komfortní přístav; ale to je téma pro samostatný výlet v některém z příštích čísel.

Na závěr tohoto, druhého výletu do vršovické historie vám nabízím opět jeden místní rébus: zdalipak víte, proč se proslulý fotbalový klub jmenuje Bohemians a proč má ve svém znaku nečeský motiv klokana? Tato záhada je stará 80 let, přestože historie klubu se odvíjí již od roku 1905, resp. 1895. Tehdy, v pionýrských časech české kopané připadl vršovickým fotbalistům navýsost čestný úkol – reprezentovat Republiku československou na zahraničním turné po Austrálii. Australské pozvání bylo tenkrát adresováno národnímu mužstvu, jehož jádro se skládalo z hráčů obou proslulých pražských S – Sparty a Slavie; ty však nechtěly své borce postrádat a reprezentační los doputoval nakonec do vršovického „dolíčku“. Vršovičtí vyrazili z Prahy 7. dubna 1927 a vrátili se po čtyřech měsících, 30. července. V Austrálii vystupovali pod anglickým označením Bohemians (tj. Češi), a to jim už zůstalo i po návratu domů. Z australského turné, během něhož sehráli 21 zápasů (16 vyhráli, ve 2 remizovali a 3 prohráli), fotbalisté přivezli prezidentovi T. G. Masarykovi hostitelský dar – párek klokana. Tak se toto exotické zvíře dostalo do klubového znaku.

Pokračování příště.

Josef Šmatlák

Bezpečnost v IT – Spyware

V minulém povídání o bezpečnosti v oblasti IT jsme si nastílnili problematiku bezpečnostních

aktualizací, které mají mimo jiné za úkol chránit naše data před zneužitím. Nyní bychom se v kostce seznámili s velmi frekventovaným pojmem „spyware“. Ten ve světě počítačů představuje podmnožinu škodlivého softwaru, jehož úkolem je získávání tajných informací (např. hesla) nebo umožňuje částečnou kontrolu nad postiženým strojem bez vědomí jeho uživatele. V době běžně dostupného internetu je zřejmé, že nářada a odesílání tajných informací probíhá právě přes internetové připojení. Spyware může shromažďovat různé informace o uživateli a jeho návycích. Počínaje zaznamenáváním, které webové stránky nejčastěji navštěvuje, až po získávání hesel

a čísel kreditních karet. Tyto informace mohou být v prvním případě zaslány reklamním agenturám, které uživatele obtěžují nevyžádanou poštou, v horším případě může dojít k přímému zneužití přístupových hesel, pinů a čísel kreditních karet. Velkým problémem pro uživatele je poměrně malá informovanost o možnostech spywaru. Většina laiků žije ve falešné představě, že instalací antivirového produktu má o bezpečnost postaráno. Smutným faktem bohužel je, že většinu spywaru neumějí antivirové programy zachytit. Pro tyto účely vyvíjejí bezpečnostní firmy speciální antispypwarové produkty, které s větší či menší úspěšností bojují s tímto škodlivým softwarem. Zde považují za nezbytné uživatele upozornit na „falešné“ antispypwarové produkty, které jsou naopak samy spywarem, a proto je potřeba soustředit se na světově známé společnosti, které jsou garancí spolehlivosti (Symantec, McAfee, Ewido, Microsoft, Panda, Ad-Aware...). Pro domá-

cí uživatele existují četné produkty zdarma, mezi nejzajímavější patří online varianta kontroly bez nutnosti permanentní instalace na adrese <http://www.trendmicro.com/spyware-scan/> i s následným odstraněním škodlivých souborů. Tvůrci spywaru však používají stále častěji rafinovanější způsoby, jak skrýt činnost škodlivého softwaru na PC, a v dnešní době může být detekce spywaru nad síly i velmi znalého uživatele. Typickým příkladem je přibližně půl roku stará aféra společnosti Sony, která bez vědomí uživatele instalovala špiónážní program do jeho PC za použití technologií na hranici detekce – viz problematika rootkitů na www.sysinternals.com. Proto pro všechny uživatele bez výjimky platí zásada dodržování prevence, především ne navštěvovat webové stránky s pochybným obsahem, neotvírat podezřelé přílohy emailů a bezhlavě neinstalovat různé volně dostupné programy.

František Foltiny
ředitel odboru IT

Banalita se řeší okamžitě, věci zásadní nikdy.

Stavíme pro vás klub

Stavební práce jsou v plném proudu, bývalá jídelna v přízemí budovy Estonská 411 pomalu mění svou tvář. Zatím se to zdá k neuvěření, ale už v prosinci budete mít možnost zajít do „svěho“ klubu. Podle nálady a potřeby

se budete moci zabavit v herně, něco dobrého smlsnout v bistru nebo si dát dobrou kávu v kavárničce. Klub bude nabízet i teplá jídla a prostor pro odpočinek nebo třeba pracovní schůzky. Ceny budou příznivé a otevírací doba bude vycházet z potřeb školy. Ale hlavně klub bude nabízet program. Pravidelně ve čtvrtek se vás budeme snažit nalákat na

Herna

Kavárna a bistro

přes 350 návrhů od téměř 100 autorů, byl vybrán název TIM (time is money). Krátký rozhovor s autorkou názvu přinese v příštím vydání Šortek VŠFS. Takže nezapomeňte, už v prosinci se sejdem na kávu u TIMa!

Multifunkční prostor

VŠFS expanduje

Sídlo VŠFS v posledních měsících prošlo a stále ještě prochází mnoha stavebními úpravami a dostavbami. Jistě jste zaznamenali novou aulu i učebny ve 4. patře a vaší pozornosti nepochybně neunikla ani půdní vestavba, kde svoje sídlo našly mimo jiné i katedry. A právě slavnostní otevření půdní

Ing. Martin Slavík, tajemník Úřadu městské části Praha 10, a Mgr. Vladislav Lipovský, zástupce starosty pro oblast školství, vzdělávání, kulturu a granty, před pamětní deskou

vestavby dne 1. září 2006 se stalo příležitostí k poděkování zastupitelům Městské části Praha 10 a Magistrátu hl. města Prahy. Bez jejich podpory a mnohamilionových investic by se VŠFS nemohla rozvíjet tak dynamicky a nabízet tak příjemné prostředí. Rádi bychom proto ještě jednou i na prostorů Xadonie vyslovili své uznání a poděkovali za neutuchající zájem a pomoc. Možná by bylo na místě zdůraznit, že ani škola nezůstává ve svých investicích pozadu. Od roku 2004, kdy jsme získali od Městské části Praha 10 do pronájmu budovy Estonská 411 a 500 a rozhodli se zde umístit své sídlo, vložila VŠFS do rekonstrukce a vybavení již téměř 19 milionů korun z vlastních finančních zdrojů. Tyto finanční prostředky byly nezbytným předpokladem pro vytvoření vstřícného, inspirujícího prostředí a významnou měrou přispěly k posílení image školy jako moderní instituce schopné poskytnout svým studentům a zaměstnancům zázemí pro studium i práci. Zvyšující se počet studentů i pedagogů klade na vybavenost školy neustále rostoucí nároky. Stojíme před další fází výstavby a úprav stávajících prostor. O klubu, který bude ještě během tohoto semestru otevřen, se můžete dočíst vlevo. Dalšími úpravami projde i vnitřní trakt školy, vybudovaný budou nové učebny a kanceláře, místo tělocvičny vznikne aula s kapacitou až 160 osob. Toto všechno neděláme samoučelně. Péče, kterou věnujeme rekonstrukcím a technickému vybavení našich budov, doplňuje naši snahu o rostoucí kvalitu výuky a posunuje nás k naplnění našich dlouhodobých záměrů.

Prohlídka nových prostor

V Americe nezáleží na tom, kolik co stojí, ale kolik na tom ušetříte.

Nejstarší (?) hymna

Pod slovem hymna snad každému z nás (zde myslím nejen čtenáře Xadonie) vytane na mysl Tylova a Škroupova píseň ze hry Fidlovačka, jež bezmála již devadesát let je státní hymnou Československé, od roku 1993 pak České republiky. Hymna jako hudební, povětšinou písňový útvar představuje velebnou slavnostní píseň, určenou k oslavě významné události či osobnosti

a v podobě tzv. státní hymny patří ke státním symbolům. Žánrově se vyvinula ze starořeckého hymnu, což byla sólová nebo sborová píseň na počest některého z olympských bohů, např. Apollóna, Dionýsa, Démétrý aj. Později se hymnem pěla chvála na oslavu reků a jejich hrdinských činů. Křesťanství přetvořilo hymnus do slavnostní písně velebící Boha a světce a učinilo ji součástí náboženských obřadů. Charakteristickými rysy hymnické skladby jsou oslavný ráz, patos, vznešenost a právě ty ji předurčily v moderní době k roli skladby navýsost oficiální, symbolizující v hudební formě myšlenku národní identity. Ovšem hymnu, tedy „svou erbovní píseň“ má dnes například i fotbalový klub nebo hudební festival, olympiáda apod. Má ji i tzv. akademická obec neboli rozsáhlá skupina lidí nabývajících (ale i nabyvších) vysokoškolského, povýtce univerzitního vzdělání: je to skladba nazvaná podle prvního verše *Gaudeamus igitur* (Nuže, radujme se). Na rozdíl od obvyklých dnešních hymen je skladbou starou; zrodila se kdesi ve vrcholném středověku v prostředí studentském, formulující se od 12. století kolem univerzit. Její autor není znám, ostatně jako u většiny těchto a podobných skladeb. Její známost se šířila spolu s interprety neboli studenty, kteří putovali za studiem mezi univerzitami po celé Evropě, nazývali se vaganti – potulní žáci. Jejím originálním jazykem je latina a v latině se dodnes zpívá a hraje při akademických ceremoniálech, jakými jsou imatrikulace, promoce apod. Málokdo ji ovšem zná celou (obvykle se zpívá 1. a 4. sloka), nuže zde jest ve svém úplném znění originálním i v překladu:

*Gaudeamus igitur,
juvenes dum sumus!
Post jucundam juventutem,
post molestam senectutem
nos habebit humus!*

*Radujme se, hola hej,
dokud mládí máme!
Až sladký věk uplyne,
po něm stáří klopotné,
čeká na nás země.*

*Ubi sunt, qui ante nos
in mundo fuere?
Transite ad superos,
vadite ad inferos:
Ubi jam? Fuere!*

*Vita nostra brevis est,
brevi finietur;
venit mors velociter,
rapit nos atrociter,
nemini parcetur.*

*Vivat academia,
vivant professores!
Vivat membrum quodlibet,
vivant membra quaelibet,
semper sint in flore!*

*Vivat et respublica,
et qui illam regit!
Vivat nostra civitas,
Maecenatum caritas,
quae nos hic protegit!*

*Vivant omnes virgines,
faciles, formosae!
Vivant et mulieres,
tenerae, amabiles,
bonae, laboriosae!*

*Pereat tristitia,
pereant osores!
Pereat diabolus.
quivis antiburschius
atque irrisores!*

*Kde jsou ti, co před námi
na tom světě byli?
Možná v říši nebeské,
nebo slují podzemské:
kde asi teď sídlí?*

*Život náš je kratičký,
zakrátko se skončí;
smrtka přijde vzápětí
surově nás uchvátí,
nic ji neobměkčí.*

*Ať jen žije škola nám,
taky profesori!
Ať žije, kdo tvoří ji,
ať žijí, kdo tvoří ji,
ať se dobře daří!*

*Ať žije i celá zem,
i ten, kdo ji řídí!
Ať žijí občané naši,
milovaní mecenáši,
co nás chrání rádi.*

*Ať žijí panny všechny
ochotné a slíčné!
Ať žijí taky ženy
poddajné, lásky hodny,
dobré a úslužné.*

*Všechny smutky pryč ať jsou,
ti, co nám nepřejí!
Pryč ať zmizí, kdo škodí,
studenty nenávidí,
či se vysmívají.*

Tato skladba, jak již bylo svrchu zmíněno, patří do žánru tzv. vagantské nebo žakovské poezie, jež představuje nejživotnější část středověké latinské literatury. Dochovaly se v ní básně a písně nejrůznějšího obsahu a formy: od písní o lásce, vínu a hře v kostky přes verše o jaru a štěstí až po epigramy, satiry a parodie. Jejich autory byli středověcí klerici, žáci katedrálních škol a univerzit, kteří ovládli znalost antické latinské literatury a jejich poetických forem. Přestože se dochovala jména některých autorů, jako např. Primas z Orléansu, Archipoeta nebo Gualterus Castellionský, většina vagantské poezie jméno svého autora nemá, je anonymní. Žakovské písně vznikaly i v prostředí pražské Karlovy univerzity. Největší soubor těchto skladeb se dochoval ve sbírce nazvané *Carmina Burana* čili Písně z Benediktbeuern (podle bavorského kláštera, kde byla koncem 13. století zapsána). Do povědomí široké veřejnosti vstoupila především díky fenomenálnímu zhudebnění od Carla Orffa z let 1935-36. Výbor z žakovské poezie převedl do češtiny Rudolf Mertlík pod názvem *Písně žáků darebáků* (1971).

Josef Šmatlák

Zásadních omylů si nikdo nevšimne.

Přednášky Ing. K. Havlíčka v USA

Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA, lektor VŠFS a současně ředitel pro obchodní a marketingovou strategii průmyslového holdingu Sindat Group, úspěšně reprezentoval VŠFS na zahraniční stáži na Chapman University, Argyros School of Business, Orange, California, USA.

Ing. Havlíček přednášel pro skupiny 25–35 studentů na tato témata:

1. Competitiveness of European Enterprises
Současná pozice evropských firem na světových trzích a faktory hospodářského růstu podniků v EU.
2. New growth territories
*Šance a hrozby nových globálních trhů – Indie, Čína, Rusko.
Předpoklady růstu rozvojových teritorií – Afrika, Latinská Amerika.*
3. Czech Republic & European Union
ČR a východoevropský region z pohledu vstupu do EU, pohled spotřebitelský, podnikový, akademický.
4. Opportunities and threats of business & trade in EU
Slabé a silné stránky podnikání v EU, budování konkurenčních výhod a příležitosti růstu na průmyslových a spotřebitelských trzích EU.
5. Globalization and EU
Porovnání světových globálních trhů s vazbou na EU, definování světových velmocí, šance a hrozby globalizace.

Původně bylo plánováno 10 přednášek, avšak přednášky Ing. Havlíčka byly natolik zajímavé a žádané, že se jich uskutečnilo nakonec 15.

Poslední přednáška byla zařazena do tzv. série „Distinguished Speakers of Chapman university“. Tato přednáška byla určena pro bývalé absolventy MBA, profesory univerzity a pozvané významné hosty z regionu. Celkem přednášku navštívilo 100 posluchačů.

Přednáška „Distinguished Speakers“.

Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA, přednáší na Argyros School of Business.

Dle vlastního hodnocení Ing. Havlíčka byli studenti velmi komunikativní, přednášky byly z téměř 50 % diskusemi na přednášená téma. Velmi vstřícní byli též všichni profesori a management Chapman University.

Závěrem bych ráda zveřejnila pár ohlasů na vystoupení Ing. Havlíčka:

„Professor Dehning,

I wanted to thank you very much for scheduling Mr. Havlíček to lecture in our class this week. He was very fascinating and I was intrigued about everything that he said. He was very insightful about the European Union and the workings of entrepreneurs and businesses in those European countries.

Please send him my thanks for his kindness in coming to speak during our classes. I thoroughly enjoyed it. Thanks!”

Alice McWilliams (studentka)

„Hi Karel,

I would also like to thank you for visiting us. I'm certain the students learned a lot from your visit because I learned a lot from your visit and presentations. So far the feedback from your presentations has been very positive. Obviously people see that you are an expert in your field and respect what you have to say.”

Bruce Dehning (profesor)

„Dear Dr. Havlíček:

I want to thank you for teaching my two sections of BUS-100 about the EU. I thought you did a terrific job, and the feedback I've gotten from students has also been quite positive. As a result, I'm sure the rest of your time here at Chapman University was probably also very well received.

I sincerely appreciate your willingness to share your knowledge with my students.”

Doug Tuggle (profesor)

Iveta Jonášová
vedoucí zahraničního oddělení

Nic není tak pomíjivé jako to, co má trvat věčně.

VŠFS byla první soukromou vysokou školou, kde zasedala SK RVŠ

15. června 2006 zasedala Studentská komora Rady vysokých škol (SK RVŠ) na půdě Vysoké školy finanční a správní. VŠFS se tak stala první soukromou vysokou školou v naší zemi, která mohla hostit tuto studentskou reprezentaci všech vysokých škol v ČR, složenou ze 35 zástupců.

SK RVŠ se dlouhodobě zabývá problematikou českého a evropského vysokého školství nejen z pohledu studentů. Posledním výrazným úspěchem SK RVŠ v oblasti srovnávání sociálních podmínek studentů soukromých a státních VŠ je uznání sociálních a zejména ubytovacích stipendií pro studenty soukromých VŠ (SVŠ). V této záležitosti měla studentská komora velkou oporu v Radě vysokých škol (RVŠ), ve které jsou našimi zástupci prof. PhDr. Vladimír Čechák, CSc., a Bc. Martin Kadrman.

Na své 5. pracovní schůzi, kterou poctili svou návštěvou rektorka dr. Bohuslava Šenkýřová a prorektor prof. PhDr. Vladimír Čechák, CSc., se SK RVŠ věnovala přípravě pořádání General Assembly EURODOC 2007, což je evropská studentská organizace, možnosti pomoci studentům VOŠ při založení Asociace VOŠ, volila kandidáta za SK RVŠ do EURODOC a volila koordinátora pro Visegrádkou skupinu, která má za úkol udržovat kontakty se studentskými organizacemi Visegrádké čtyřky.

Z titulu člena předsednictva SK RVŠ děkují rektorce dr. Bohuslavě Šenkýřové za možnost uskutečnit toto setkání a všem, kteří se podíleli na organizaci zasedání SK RVŠ na půdě naší školy.

Formování reprezentace VŠ

Začátkem roku 1990 vznikla iniciativní skupina zástupců vysokých škol, která se zabývala především přípravou nového zákona o vysokých školách. Při zasedání této skupiny se 20. února 1990 poprvé jednalo o ustavení Rady vysokých škol. Již tehdy se navrhlo, aby každá vysoká škola byla zastoupena dvěma delegáty a každá fakulta jedním delegátem. Diskutovalo se i o tom, že je třeba zabezpečit též zastoupení studentů. Na zasedání sněmu RVŠ 5. listopadu 1992 byly schváleny změny statutu RVŠ, byla ustavena Studentská komora RVŠ složená ze studentů delegovaných akademickými senáty vysokých škol, po jednom za každou školu. SK se stala „orgánem RVŠ“, její členové ovšem nebyli členy RVŠ.

V roce 1994 zahájila činnost nová RVŠ pro funkční období 1994–1996. Na dalších zasedáních předložila SK návrh na úpravu statutu RVŠ. V průběhu celého roku 1994 se SK zabývala připomínkami k zákonu a ke školnému, k němuž tentokrát zaujala odmítavé stanovisko. Stálá pozornost byla věnována i nadále problematice kolejí a menz. Velká pozornost se soustředila na vznik jednotné reprezentace studentů ČR.

Rok 1996 byl přelomovým pro další činnost SK v rámci RVŠ i ve smyslu reprezentace studentů České republiky. Na začátku roku měla RVŠ 153 členů a pouze 1 z nich byl student. PRVŠ předložilo návrh transformace RVŠ, ke kterému SK vyslovila dílčí nesouhlas, neboť požadovala, aby se členové předsednictva SK stali členy PRVŠ. Tyto výhra-

dy byly posléze přijaty a 11. dubna 1996 přijal sněm RVŠ novelu statutu RVŠ, na jejímž základě se zástupci studentů, kteří byli delegováni vysokými školami, stali řádnými členy RVŠ, předseda a místopředsedové SK se stali členy PRVŠ a zástupce SK se stal místopředsedou RVŠ. Bylo rovněž statutárně upraveno postavení náhradníka SK. SK získala rovněž právo vstupovat po souhlasu PRVŠ do mezinárodních studentských organizací. Tím došlo k výraznému posílení významu SK a tato úprava statutu je stále platná.

V únoru 1996 se usnesla SK na tom, že je zákonem uznanou organizací samosprávy studentů.

Historie zastoupení soukromých VŠ v SK RVŠ

Zastoupení SVŠ v SK RVŠ existuje od počátku jejich vzniku. V roce 2002 již SK disponovala tolika členy ze soukromých vysokých škol, že byla ustavena samostatná komise pro soukromé vysoké školy. Vzhledem k tomu, že v tomto období počet škol i jejich zástupců v SK vzrůstal (počet existujících SVŠ možná už v té době převyšoval počet VVŠ), bylo nutno řešit možné dramatické rozšíření členské základny v SK, neboť systém byl nastaven tak, že každá škola bez ohledu na počet studentů byla zastoupena jedním delegátem a jedním náhradníkem delegáta. V dubnu 2002 proto byla založena sekce soukromých vysokých škol jako částečně autonomní část SK, která řeší problémy studentů SVŠ.

Martin Kadrman

Pozvánka na ples

Vysoká škola finanční a správní
a Bankovní akademie
Vás zvou na reprezentativní ples.

KDY? V sobotu 13. 1. 2007 od 19 hodin.

KDE? Tradičně v paláci Žofín.

PROGRAM? Jako vždy bohatý.
Večerem bude provázet Karel Voříšek,
k tanci a poslechu bude hrát orchestr
Jindřicha Váchy, těšit se můžete
na velkolepé předtančení, čeká vás módní přehlídka,
cimbálová muzika i žhavé tóny africké hudby.

A HVĚZDA VEČERA?

Letos jsme pro vás připravili PŘEKVAPENÍ.
Těšte se na skvělou SHOW.

JAK? Od 15. 11. 2006 budou k zakoupení
vstupenky v budovách školy Estonská a Vltavská.

Zkušenost vzrůstá úměrně ke zničenému zařízení.

Letem světem do Namibie

Z deníčku cestovatelky (část 1.)

Svůj cestovatelský katalog jsem letos rozšířila o africkou Namibii. Přistání na letišti v poušti asi 45 km od Windhoeku bylo doprovázeno silnými turbulencemi. Ne nadarmo znamená hlavní město Namibie v překladu Větrná hora. Ještě před přistáním jsme letěli stovky kilometrů nad pouští a polopouští. Opravdu je Namibie drahokam Afriky?!

Hotel vlastnil nějaký Němec. Jak jinak, když Namibie byla v minulosti německou kolonií. Řada místopisných názvů je z němčiny, německy se poměrně dobře domluvíte, zejména ve městech, neboť silná německá menšina toho zde vlastní hodně.

Windhoek je vysokohorské velkoměsto. Vysoká nadmořská výška se vždy projeví tak, že mě začne pobolívat hlava a smrkám krev. Také je zde plno obchodů, kde dostanete koupit vše, pokud máte peníze. My však chtěli hlavně auto s řidičem a vyrazit do „terénu“. To se podařilo a před námi bylo neskutečných 4500 km napříč Namibií. Rtuť na teploměru před hotelovou recepcí ukazovala minimální teplotu z noci. Nevěřila jsem svým očím! Minus 2° Celsia! A to mám za pár dní spát pod stanem. To asi nepřežiji. Před obědem už teploměr na slunci ukazuje 28.

Konečně jsme si vybrali cestovní kancelář, najali auto s řidičem a průvodcem a vyjeli. Průvodce se jmenoval Nessy, mluvil anglicky a německy. Řidič mě šokoval, neboť na uvítanou řekl: „Jako sa voláš? Budeš mě kamaratka?“ Jmenoval se Penda.

Pendovi rodiče bojovali ve válce mezi Angolou a Namibií. Bývalé socialistické státy chtěly pomoci, „posbíraly“ děti a odvezly je do Evropy. Nessy se ocitl v NDR, Penda se asi ve čtyřech letech dostal na Slovensko do Považské Bystrice. Strávil tam pět let a, jak sám říká, patřila k těm nejkrásnějším v jeho životě. Když se vrátil do Afriky, otec už nežil. Matka na následky zranění zemřela krátce poté. A aby toho nebylo málo, nikdo mu nerozuměl, protože v Namibii se slovensky nemluví. Třebaže je mu dnes už 24 let, rozpočítal se na řadu slovenských dětských písniček a slov.

Cesta k Fish River Canyon

Jedeme na jih. Asi 600 km po asfaltové cestě, na hranici s Jihoafrickou republikou je Fish River Canyon. Krajina se mění, ubývá vegetace a pár

desítek km před cílem lije jako z konve, třebaže je období sucha. Do toho prosvítají sluneční paprsky, takže výsledkem jsou duhy a také rozhodnutí, že dnes ve městečku Ai-Ais ve stanu spát nebudeme... Druhý den jsme vyrazili do Fish River Canyonu. Je to úžasná, naprosto ohromující podívaná. Je to druhý největší kaňon na světě a nachází se v místě, kde se prý dělily kontinenty. Jsou to vlastně

Fish River Canyon

S Pendou

Euforbia

Neodpovídají-li fakta vaší teorii, je třeba se jich co nejrychleji zbavit.

dva kařony v sobě, každý vznikl v jiné době. V okolní kamenité půdě roste mnoho euforbií, sukulentů a také aloí. Euforbie jsou jedovatá křoví. Nesmějí se přikládat na oheň, neboť jejich kouř je jedovatý. Z rozlomené větvičky vytéká jedovaté mléko. Větve ponořené do vody paralyzují ryby. Jedině černý nosorožec si prý na nich pochutnává bez následků. Dříví, kromě dvou druhů z aloe, se v Namibii nesmí sbírat, je to trestné.

Z kařonu jsme se přemístili k hradu. Ano, opravdu, nespolekla jsem se. Duwishib Castle je skutečná rarita. Na začátku 20. století německý baron von Wolf v době kolonizace Namibie postavil na krásném místě hrad. Veškerý materiál i interiéry dovezl z Německa. Něco neskutečného! Muži často dělají bláznivé kousky kvůli ženám. Cherchez la femme! Tentokrát šlo o krásku z velmi bohaté německé rodiny, otec prý byl ambassador v USA. Slečna sem přijela dvakrát na návštěvu, potřetí již neměla zájem. Baron von Wolf se prý velmi trápil. Pochopitelně. Až jednoho dne nepochopitelně zmizel. Vše zanechal na svém místě.

Diwinshib Castle

Traduje se kolem toho několik historek – buď si na něho počíhali černoši, kteří s ním měli nevyřízené účty z jeho krvelačného řádění, nebo se soužením zbláznil a zmizel v nehostinné krajině, nebo se bez rozloučení vrátil do své vlasti, anebo se stalo ještě něco *úplně* jiného... Já mám na toto místo také své hororové vzpomínky. Byla to vlastně naše první noc pod stanem. Ve velikém stanu jsem se mohla sice i postavit, ale to mi v noci k ničemu dobré nebylo. Spíš naopak. Byla totiž nejchladnější noc, jakou jsem v Namibii pod stanem zažila. Neuvěřitelná nula!! Myslela jsem, že se nedožiji zimou rána. Nepomohla mi ani moravská slivovice, oceněná na soutěži slivovic cenou nejvyšší kvality. Spíš ještě zhoršila moji depresi. Navlékla jsem si úplně všechno, co jsem v kufru našla, včetně rukavic. Strašná zima. Představa, že jednu noc vydržím, ale zbylých deset asi těžko, mě znova vrhla do beznaděje a ještě větší deprese. Vstávalo se po šesté a já vůbec nemluvila. Nemohla jsem. Rychlá jednoduchá snídaně a hlavně trochu horké kávy mě mírně rozmrazily. Vyrazili jsme na další cestu. Teprve stoupající teplota, jak jsme se přibližovali k poušti Namib, měla na moji náladu blahodárné účinky. Dnes

dojedeme do Sesriem, kde se utáboříme. Cesta byla prašná, samá díra. Mijíme stromy s obrovitými ptačími hnízdy, kde žijí celé ptačí kolonie. Teplota našťástí výrazně stoupá, všude se vznáší prach a já konečně roztávám. Za chvíli máme v kolech už 1300 km. Mijíme úchvatné skály, jednou s „useknutými“ vršky, jindy vypadající jako hromada kamení, kterou někdo před chvílí vysypal z auta. Po nějaké době se objevuje první písek. Vítá nás poušť Namib. Je hrozné vedro, ale v noci prý bude zase zima. Ach jo, povzdechnu si, snad to nejhorší už mám za sebou. Po šesté hodině zapadlo slunce a byla zase zima. Dostala jsem

Nussy a já

do stanu plynovou lampu a trochu si to tam zahřála. Nic nenechám náhodě, „nabalím“ se hned. Spala jsem bez probuzení až do půl páté. Po tradiční snídani, která se obvykle skládá z několika krekrů, plátku sýra, banánu a kávy s mlékem, jsme vyjeli na duny. Přesedli jsme na místní dopravu s náhonem na všechna kola, protože náš VW tranzit by tolik písku nezvládl. Jako první jsme zdolali dunu Sossusvlei. Není to úplně snadné. Nohy se boří do písku, strmě stoupáme, fouká vítr a proto tolik necítíme žhnoucí slunce. Bez vody jsme ztraceni, sucho by se dalo krájet. Mám z toho rozpraskané rty. Vítr zvedá písek, musíme se smířit s tím, že ho máme absolutně všude. Zato pohled, který se nám z vrcholku naskytne, je něco, co se nedá slovy popsat, je to něco, co se musí vidět! Každého ohromí dálka. Kam jen oko dohlédne, se zvedají písečné duny. Ohromí nás i výška. Kdo to kdy viděl, aby příroda nakupila písek až do výšky 200 m! A co teprve tvary, ty jsou opravdu úchvatné. A když se k tomu přidá hra světél a stínů, zůstane každý zcela určitě, stejně

Duna v poušti Namib

Všechny velké objevy přišly na svět omylem.

Etosha
– sloni

Etosha
– žirafa

jako já, fascinovaně zírat. Jaká to nádhera! Srdce mi buší v krku, do očí se derou slzy emocí. Můj syn by asi poznamenal, že jsem „měkká“. Penda se pomalu rozmlouvá slovensky. Je mi moc sympatický. Těch pět let v bývalém Československu a později ještě čtyři roky v Anglii ho hodně poznamenaly. Ačkoli je černocho, zdá se mi, jako by úplně do Afriky nepatřil. Má takové to evropské, noblesnější chování, sebevědomí, srší energií. Možná to tak vnímám proto, že je prvním černochem, kterého jsem mohla poznat „zblízka“. Palko, říkám mu, já tě adoptuji, budeš můj adoptivní syn. A od toho okamžiku mě oslovuje „moja mamič-

ka“. Další zastávka byla u duny č. 45. Je bezesporu nejznámější a nejfotogeničtější. Stává se nejčastější obětí turistů i profesionálních fotografů. Nikdo neví, zda se tak jmenuje proto, že je 45 km od Sossusvlei, nebo při číslování dun na ni vyšlo právě toto číslo. Její až smyslné tvary nenechají nikoho chladným. „Vlasy“ jí vanou ve větru a vyzývavě vybízí ke zdolání. A vyvolené pak odmění. Jako Pendu. Zdolal ji hravě, neboť on je gejzír energie, optimismu a je neustále v pohybu. Na vrcholku zmizel v písečném oparu. Vrátil se se širokým zářivým úsměvem na tváři a s „novou“ kšiltovkou na hlavě. Jeho oči mírně zalité slzami dojetí se střetly s mými. Na čepici bylo totiž napsáno: Vysoká škola chemicko-technologická v Praze.

Bohuslava Šenkýřová

*Fotografie jsou z archivu autorky.
(Pokračování příště)*

Jak jsem propadla kouzlu adrenalinu

Asi tak v březnu tohoto roku jsem usoudila, že je nejvyšší čas pro výběr dovolené, cíl hledání zájezdu byl předem jasný – kombinace raftingu a horolezectví. Po delším prohledávání webových stránek jsem konečně narazila na zájezd, který zcela vyhovoval našim představám, i když jeho název byl poněkud neobvyklý – „Drogová závislost.“

Konečně nadešel netrpělivě očekávaný den odjezdu. Autobus na nás čekal u stanice metra na Pankráci, odjezd ve večerních hodinách, poslední raftolezci nastupují také v Plzni.

Při proplétání se plzeňskými uličkami a vzpomínkách na vysokoškolská studia v tomto městě mě napadlo, že si vůbec nepřipadám jako na zájezdu, ale spíše jako na nějakém ze školních kurzů. Proslov jednoho z našich „guidů“ mě v tom jen utvrdil, všichni si už tykáme a hrajeme seznamovačky.

Itálie nás uvítala poněkud nemilosrdně deštěm a zimou, po tropických vedrech v Čechách docela šok, i když člověk ví, že Dolomity zkrátka nejsou Riviéra...

Postavili jsme stan za neustávajícího deště, zahřáli se čajem a vydatnou snídaní a vyrazili nedočkavě na první křest „italskou vodou“ řeky Eisack.

Po prvním nadšení chvilka zklamání – je málo vody. Naši guidové mění ke všeobecnému zklamání sportovní program za kulturní (návštěva nedalekého Brixenu) a ujišťují nás, že vzhledem k tomu, že stále vydatně prší, voda do odpoledne „doteče.“ Příliš tomu nevěříme, ale doufáme. Je to neuvěřitelné, ale jejich slova se za několik málo hodin ukazují jako pravdivá... voda skutečně dotekla asi o 10 centimetrů.

Není to sice žádná divoká řeka, ale na rozcvičení a sehrání posádek se ukazuje jako výtečná. Do posádek jsme

Historie se opakuje. To je také jedna z jejích největších chyb.

rozdělení náhodně a začínáme se tedy seznamovat s ostatními účastníky zájezdu a především s naší posádkou. Náš guide, zvaný Štovík, nás nechává pořádně „makat“, projíždíme vždy jinak než ostatní posádky, dřeme až do konce s krásným pocitem, že jsme se i něco přiučili.

Večer máme nezbytné „proškolení“ před výstupem na Piz Sella dlouhou exponovanou via ferratou. Kdyby někteří z nás věděli do čeho jdou, možná by raději celý den proleňovali v kempu. Průvodci na základě svých bohatých zkušeností správně neprozradili, jak bude výstup vypadat a jakou bude mít obtížnost...

Černá ferrata dostala slovu exponovaná a o pozvolném začátku nemohlo být ani slova, začínala jsem mít neodbytný pocit, že i já jsem jaksi přecenila sebe a tohle je ta nejhorší via ferrata, kterou znám... propadám dojmu, že na tomto místě bídne zahynu, ujišťuji přítele o své lásce a snažím se nepropadnout hysterii...

Začátek výstupu na Piz Sella

Všichni, až na jednu dívku, vyrážejí nahoru, pomocí autosugestivních výroků, že už jsem přeci něco vylezla a že přeci nejsem srab, a pod tíhou vědomí, že ostatní jdou, přemáhám svůj strach a jdu také do toho. Po prvním úseku, kdy se mi neklepe snad jenom šátek pod hel-

Konečně nahoře

mu, se postupně zbavuji svých nejčernějších představ a začínám si cestu pořádně vychutnávat...

Výstup je dlouhý, především časově, leze nás okolo čtyřiceti a musíme čekat, než se můžeme „přecvaknout“ na lanový úsek dalšího lezce nad sebou. Ale pohled z vrcholu stojí za to, je to něco překrásného, stojíme v němém úžasu a pak se nesčetněkrát fotíme, že jsme to dokázali, že jsme tam skutečně byli... celý výstup i s cestou zpátky dolů trvá přes 8 hodin...

Dolomity v plné kráse

V plánu na další dva zbývající dny je intenzivní rafting na řece Noce. Čekal nás vskutku vodácký zážitek, na který se jen tak nezapomíná, druhý den stoupla voda natolik, že metrové vlny byly naprostým standardem. Náš guide na nás řval a se slovy „Pádlujte nebo se zabijeme!“ a „Nejste tady na dovolený!“ nás povzbuzoval k lepším výkonům. Jako nejúčinnější z hesel se ukázalo jedno, v němž nám oznámil, že stříkání vody na obličej je za příplatek. S ohledem na již zmíněné vlny jsme všichni usoudili, že jsme na mizině, protože za těchto podmínek se tato dovolená stává nejdražší v našem životě a jediné, co nám tedy nakonec zbývá, je projet tuhle řeku se ctí, jak nejlépe to půjde.

Kouzlo raftingu

I taková může být dovolená, s pořádnou dávkou adrenalinu, kdy se horolezecká výbava mění za slušivý oblek z neoprenu...

Eva Dušková
odbor řízení lidských zdrojů

Doba potřebná k nápravě situace je nepřímě úměrná času, během něhož se něco pokazí.

WHO IS WHO aneb absolventi VŠFS

ního školení, které organizovalo středisko, a hned potom jsem začal s dětmi pracovat.

▪ Co všechno se děti v tomto projektu učí a jakou formou?

Jedná se o jednodenní setkání v Praze, kdy se děti učí podle daného tématu to, co je v životě čeká, ať už je to systém peněz, co s penězi, jak s nimi naložit, kam je uložit, že se peníze nedávají jenom pod polštář, ale mohou se dát na účet do banky, že peníze, když jdu nakupovat, nemusím mít jenom v peněžence, ale že tam můžu mít platební kartu, která je svým způsobem jištěná, buď podpisem, nebo PINem, že tímto vším si peníze chráním. Nebo systém vstupu do zaměstnání, co pro to musejí udělat, jak se mají zachovat, aby si zbytečně nenaběhly, a zase na druhou stranu, aby věděly, jestli to firma s nimi myslí vážně nebo jestli je nechce jenom napálit nebo z nich něco vylákat atp..

Jednotlivá setkání s dětmi jsou pokaždé jiná, aby děti přišly do jiných prostor. Není to žádná učebna, děti poznávají různá místa. Naposledy to bylo v budově Vysoké školy ekonomické, předtím v paláci YMCA. Měli jsme i čtyřdenní soustředění s dětmi v Dobronicích u Tábora, ve středisku Vysoké školy ekonomické. Tam s námi přijelo třicet dětí z pěti nebo šesti dětských domovů. S dětmi jsme žili od rána do večera, absolvovali jsme s nimi celodenní i večerní program, byli jsme s nimi pořád, takže jsme se poznali úplně perfektně, a jestliže takové setkání bude, rozhodně se ho budu chtít zúčastnit a svoji dovolenou tomu věnuji. Pro děti to znamená strašně moc, že zase vypadnou z toho svého všedního dne, kdy přijdou do domova a mají tam učitelky, mají tam vychovatelky, a najednou tady mají někoho jiného, najednou jsou celý den s někým jiným. Není to forma dětského tábora, ale je to pro děti zase určitá změna, která, myslím si, jim v životě také hodně pomůže. Denní program je sestaven i s ohledem na otázky projektu Postavím se na hlavu nebo na vlastní nohy. Byla to pohoda i v tom, že s námi jeli učitelé z Vysoké školy ekonomické, tělocvikáři, a jaký program po sportovní stránce připravili, tím by se mohl chlubit leckterý sportovní tábor, a i já jsem na tomto soustředění získal hodně zkušeností, které jsem samozřejmě použil i na normálním dětském táboře. Být čtyři dny s tělocvikáři z VŠE, to je perfektní škola pro každého, kdo s dětmi pracuje.

▪ Probíráte s dětmi také, jak si vyřizovat osobní věci na úřadech, přesněji řečeno, jak jednat s institucemi veřejné správy a samosprávy?

Zatím jsme došli s dětmi pouze na úřad práce, jiné úřady jsme zatím ve své náplni neměli. Děti se učí nejenom z pozice toho, že bychom jim řekli, jak to tam asi běží nebo co tam od nich budou chtít, jak mají odpovídat, ale

V tomto pokračování seriálu **Kdo je kdo** prolamuje XADONIA historicky poprvé dosavadní tradici a představuje exstudenta VŠFS, absolventa, jenž sice v době nedávné, leč přesto již opustil brány naší alma mater. Laskavý čtenář zajisté záhy sezná proč.

Projekt **Postavím se na hlavu nebo na vlastní nohy**, do něhož se zapojila naše škola a jejím prostřednictvím také někteří ze studentů a zaměstnanců, je charitativní činnost, která má pomoci připravit děti z dětských domovů na vstup do samostatného života. Jinak řečeno, naučit je žít mimo prostředí chráněné před vnějším světem, ve světě, někdy spíše džungli, lidí, což, jak všichni dobře víme, často není zejména díky některým typům lidí nijak snadné.

Obětovat nezištně část vlastního drahocenného času, energie i peněz ve prospěch potřebných a v podstatě bezbranných, navíc v době, jako je ta naše, kdy za „ty správné“ jsou vesměs považováni ti „tvrdí a úspěšní“, ale zároveň bez skrupulí nebo dokonce přímo zloději a podvodníci, to je oběť opravdu málokdy vídaná. Jedním z těch, kteří se dlouhodobě aktivně angažují v projektu Postavím se na hlavu nebo na vlastní nohy je pracovník právního oddělení Generálního ředitelství cel a zároveň čerstvý absolvent studia magisterského stupně oboru Veřejná správa ve studijním středisku Praha Ing. **Aleš Sládek**.

▪ Nejprve mi dovoľ, abych ti blahopřál k úspěšnému zakončení studia. Jak proběhly státnice?

Nečekaně dobře. Vyplatilo se to nervování, učení, výsledek byl takový, že jsem ho ani nečekal. Nicméně jsem rád, že to mám za sebou.

▪ Co tě přivedlo k pomoci dětem z dětských domovů?

I když vlastní děti nemám, tak s dětmi pracuji dlouho a to formou vedoucího na dětských táborech, které organizuje celní správa; letos jsem byl pojednácté ve funkci hlavního vedoucího, takže k dětem mám díky tomu poměrně blízko. Pak jsem využil výzvu, která se objevila na ISu školy s tím, že lidé mohou pomáhat Středisku náhradní rodinné péče v zapojení dětí z dětských domovů do života. Mě to poměrně zajímalo, přihlásil jsem se a hned napodruhé mě přijali, kontaktovali, zúčastnil jsem se vstup-

Některých zásadních chyb si člověk všimne, až když je kniha na trhu.

v podstatě si to i prakticky vyzkoušejí, kdy někteří z nás se promění v pracovníka úřadu práce a děti se tam potom přijdou zeptat. Nebo zatelefonují na inzerát, chtějí o tom něco vědět a pak jdou do podniku udělat vstupní pohovor. Tohle všechno si tam děti mohou vyzkoušet na vlastní kůži a potom se od pedagogických pracovníků, kteří na středisku pracují, rovnou dozvědí i výsledek z psychologického hlediska, jak se zachovaly, jestli to udělaly dobře nebo v čem se příště zlepšit, takže rovnou i vědí výsledek.

Součástí našich sezení je i videotrénink, kde se konkrétní situace nahrávají na video. My si to potom přehráváme a na tom se učím i já, jak já se k dětem chovám, jak já je učím. Současně pak na videu vidím i svoje chyby, které dělám, nebo mě na ně upozorní pracovnice střediska. Můžeme zhodnotit, jestli jsme jim třeba špatně neodpověděli na nějakou otázku atp. Zároveň někdy můžeme video pustit i dětem, aby se viděly, jak se zachovaly, že tam třeba jenom mlčí, že to vypadá špatně, takže i děti potom vidí na videu, zdali, když jednaly, to bylo to „pravé ořechové“.

▪ **Připravujete děti také na kontakt s mnohdy velmi problematickými lidmi, kteří by se je mohli snažit jakkoli zneužít?**

Probírala se, i když u toho jsem já konkrétně nebyl, drogová problematika, protože děti z dětského domova jsou lehce zneužitelné. Mně se stala hrozná zkušenost, když jednou končila akce a děti šly na hlavní nádraží na vlak. Slíbil jsem, že je všechny odvedu, protože ani mimopražské vychovatelky neznaly přesně cestu. Šel jsem s nimi a když jsme přišli na hlavní nádraží, tak děti dostaly perfektní školení na téma drogy, kdy viděly, jak si tam normálně před námi, přímo před budovou hlavního nádraží, chlap vytáhl rukáv, zaškrtil ruku, píchnul. My jsme s dětmi mířili k němu, s vychovatelkou jsme se na sebe podívali, podívali jsme se na děti a nevěřili jsme vlastním očím. Tolik injekčních stříkaček, kolik jsme na hlavním nádraží během té chvíle viděli, nemá leckterá dnes zadlužená nemocnice, ta by možná byla ráda, kdyby jich tolik měla. Prohlédli jsme informační tabuli, pak jsme šli s dětmi ven ještě asi na půl hodiny do odjezdu vlaku, protože jsme nechtěli na „hlaváku“ zůstat, ale to, co jsme tam viděli, to bylo opravdu tak perfektní drogové školení, že kdybychom takové chtěli udělat, tak se nám nepovede.

Když jsem tohle viděl a děti na to koukaly opravdu s otevřenou pusou, tak jsem nelenil a napsal jsem stížnost na Ministerstvo vnitra a na Úřad Prahy 1. Odpovědi, kterých se mi dostalo, mě docela zarazily, protože v podstatě mi bylo oznámeno, že aplikace drogy není trestný čin ani přešupek. Ale když já jsem jednou špatně zaparkoval na Praze 1, tak se mnou na oddělení městské policie v Opletalově ulici jednali, jako kdybych byl největší zločinec v okolí, jako kdybych spáchal bůhvíjaký trestný čin, když jsem v neděli večer zaparkoval na vyhrazeném parkovišti, ale to, že pod okny se jim prodávají drogy, že si tam fetáci veřejně píchají, to je nezajímá, to je prostě v pořádku, to přešupek není, a to mě tedy dost rozčílilo.

▪ **Kolik let je dětem, s nimiž pracujete?**

To je věková kategorie právě těch, kteří opouštějí dět-

ské domovy, to znamená od patnácti do osmnácti let. Máme tam už dokonce i některé plnoleté, ale ještě studují. V domově zůstanou až do té doby, než jsou schopni postavit se opravdu na svoje vlastní nohy. Dětský domov se stará o jejich první bydlení, které dostanou, bohužel zpravidla jen na dobu určitou, protože i místní úřad, který jim byt poskytne, chce mít záruku, že budou řádně platit nájem, že budou normálními občany. Nechtějí to dát někomu, kdo by z bytu udělal něco, k čemu byt není určen.

▪ **Kdo je hlavním organizátorem projektu?**

Středisko náhradní rodinné péče v Jelení ulici, kde je ředitelkou Věduna Bubleová a koordinátorkou tohoto projektu Renata Janíčková. Je jich tam víc, teď jsem řekl hlavní jména. Dá se říci, že už jsou to i naše kamarádky, že jsme se s lidmi ze střediska skamarádili, věřím tomu, že i kdybych já měl nějaký problém svůj, že můžu za nimi přijít a určitě i mně poradí, protože spolupráce s nimi je opravdu na vynikající úrovni a myslím, že za takovouto spolupráci by se leckterá organizace, která má podobnou náplň práce, vůbec nemusela stydět.

▪ **Jaké další významné subjekty kromě VŠFS a VŠE se angažují v tomto projektu?**

Jedním z největších pomocníků je City Bank, která nejenže pomáhá formou dobrovolníků, to znamená, že dobrovolníci ze City Bank se účastní spolu s námi různých akcí, ale zároveň poskytuje i prostory, takže když se děti dozvídají o tom, jakým způsobem dát peníze do banky, jakým způsobem manipulovat s platební kartou atd., tak se to dozvídají na půdě banky. Banka v sobotu, v době, kdy má zavřeno, otevře jenom pro nás a my setkání s dětmi organizujeme přímo v budově banky, takže děti banku vidí na vlastní oči. Vyzkouší si tam bankomat, podívají se, jak to vypadá na přepážce, jak to vypadá na pokladně, uvidí opravdovou směnárnu, vidí tam kurzovou tabuli, protože děti z dětského domova se těžko s maminkou dostanou do banky, aby si vyměnily valuty na dovolenou.

▪ **Nedávno jsi absolvoval. Co ti škola dala a co ti vzala?**

Škola mi dala samozřejmě v první řadě titul, vzdělání, rozhled v určitých oblastech. Naučil jsem se něco nového, od toho škola je. Vzala mi část volného času, ale toho nelituji. To byly náklady obětované příležitosti, jak by to řekl docent Valenčík. Pracuji na pozici, kde je podmínkou magisterské vzdělání, takže já jsem na této pozici byl jenom s předpokladem, že školu dodělám. Kdybych školu nedodělal, tak místo musím opustit. Magisterské vzdělání je jednou z podmínek, aby člověk mohl určitě profese vykonávat, pryč jsou časy, kdy praxe školu nahradila. Takže to, co mi vzala, věřím, díky tomu, že jsem ji absolvoval, se mi teď zase nahradí trochu jinou formou. A samozřejmě jsem poznal hodně fajn lidí, ať už z řad profesorů, nebo spolužáků, s mnohými zůstáváme v kontaktu i po ukončení studia. A spolužačka Gábině chci poděkovat, že mě dokopala k tomu, abych pokračoval v magisterském programu – Gábino díky!

Za rozhovor děkuje

Patrik Doldžev.

Chybovatí je lidské - a svalit chybu na druhého ještě lidštější.

Tři měsíce na Islandu

Tři měsíce na Islandu – je to málo, nebo hodně? Řekl bych, že je to tak akorát. Na tuto otázku jsem se totiž snažil odpovědět před odjezdem na Island, kde jsem se rozhodl studovat jeden semestr na zdejší Bifröst School of Business v rámci programu Erasmus/Socrates. I teď po návratu domů můžu říct, že na tuto otázku není jednoznačná odpověď, zda ano či ne. Ale dost možná záleží i na počasí a ročním období, v jakém se na tomto sopečném ostrově právě nacházíte. Rozhodně je tu co vidět, za tu dobu se tu dá navštívit hodně míst, ale pořád tu zbývá mnoho koutů, které stojí za to objevovat. To, jaké je počasí, tak na tom asi záleží všude na světě a dá se říci, že od něj se odvíjejí další aktivity a to, jak si danou zemi užijete a zapamatujete.

Mně se zde podařilo trávit celé léto od konce května do konce srpna a zažít na tomto severním ostrově snad všechny možné meteorologické rozmary této země. Místní tvrdí o oblasti Borgarfjörður, že se je to místo s nejčastějšími srážkami, a my jsme také měli příležitost se o tom přesvědčit. Počasí je tu opravdu zakleté, nepředpověditelné a nevyzpytatelné.

A co škola

Škola se nachází zhruba 35 kilometrů od města Borgarnes v oblasti Borgarfjörður a 110 kilometrů od Reykjavíku. V okolí školy je vidět, že každým rokem se zde buduje a staví další nové zázemí pro studenty a zaměstnance školy. O tom, že tomu tak je, nás přesvědčil důkaz čilého stavebního ruchu za našeho pobytu, kdy se budovaly nové apartmány pro studenty a rozšiřovala se i kavárna s restaurací. Škola se neustále rozrůstá i počtem studentů a je velice pravděpodobné, že při tomto tempu bude Bifröst za chvíli vypadat jako samostatné město. V současné době žije v tomto univerzitním městečku na 600 studentů včetně zaměstnanců školy a do budoucna se počítá s 1000.

Termální lázně Modrá laguna

Samotný název školy Bifröst znamená v islandštině duha, která má symbolizovat spojení s bohy. Toto univerzitní městečko nabízí studentům vše, co během studia potřebují a po čem snad i touží. K dispozici je tu knihovna, kopírovací centrum, posilovna, vířivky, prádelna, obchod s potravinami a restaurace.

O víkendech se celá škola vylidní a zůstává tu jen pár studentů včetně těch zahraničních.

Zahraničním studentům zde škola poskytuje auto, což je velmi milé, ale zároveň v této odlehle oblasti tak trochu i nezbytné. Protože na větší nákupy je třeba jezdit do vzdáleného Borgarnesu ba i cestování je příjemnější a vzhledem k cenám jízdének autobusů i výrazněji levnější.

System výuky a hodnocení předmětů je trochu odlišný od toho, co jsem znal z domova.

Zdejší vyučující kladou především velký důraz na psaný projev a zahrnou vás eseji všeho druhu. Výsledná známka je tvořena průměrem dosažených bodů za jednotlivé práce. Nespornou výhodou to má v tom, že se člověk otrká v psaní anglického textu.

Co si vzít s sebou

Počasí je tu velmi proměnlivé a vítr krutý a všudypřítomný. A ne nadarmo se o Islandu říká, a potvrdilo mi to i několik studentů, že Island nemá počasí, ale jen ukázky počasí. Průměrná teplota v létě se tu pohybuje v rozmezí od 13 do 15 stupňů, takže kraťasy si tu člověk moc neužije. A právě z těchto důvodů se tu hodí dobrá větrovka, čepice, rukavice a dobré, opravdu dobré pohorky. Dobré pohorky z toho důvodu, že chůze po lávových polích je zrádná a kamínky jsou poměrně dost ostré.

Doporučuji vyvarovat se chyby, kterou jsem udělal, i když jsem na ni byl upozorněn, a to nebrat si potraviny, jako jsou těstoviny a rýže. Ty jsou na Islandu stejně levné jako v Čechách a ještě se ušetří pár kilo v batohu. Jediné, co se vyplatí, je vzít si sebou koření všeho druhu.

Kam se podívat

V prvé řadě doporučuji navštívit termální lázně Modrá laguna, které se nacházejí na cestě z Keflavíku do Reykjavíku. Protože není nic příjemnějšího, než po dni stráveném v letadle začít návštěvu Islandu právě horkou koupelí. Namodralá barva vody je způsobena rozpadajícími řasami a rozpuštěnými minerály. Říká se, že bahno s obsahem soli má léčebné účinky. Obdobnou atrakci (zážitek) si lze také dopřát u jezera Mývatn na severu ostrova. A i když tato krajina má ráz opravdu krajiny měsíční, vyplatí se nespíchat a zastavit se v zelené oáze stromů, která se nachází v rezervaci u jezera Mývatn. S ohledem na malé procento lesů, co se na Islandu nachází, působí tento les jako balzám na duši a pohled na stromy, které tak trochu připomínají domov s pozadím vysokých hor, je pohledem, který neomrzí.

Kdo se směje naposled - tomu zřejmě váš vtip nedošel.

Nepochybně nelze opomenout návštěvu Reykjavíku a při té příležitosti navštívit pár míst v okolí alespoň jednou. Směrem na severovýchod se nacházejí hned tři turistické cíle, které lze navštívit při jedné cestě. Je to Thingvellir, Geysir a Gullfoss. Rezervace v oblasti Thingvellir je známá především jedním z nejstarších zákonodárných shromáždění a tím je Alting. Okolí jezera je tu vcelku ploché, a tak se tu dá strávit velmi krásné odpoledne nenáročnými procházkami. Další z nejnavštěvovanějších atrakcí je právě Geysir Strokkur, který patří mezi nejaktivnější islandské gejzíry; stříká s různou intenzitou až do výšky okolo 20 metrů a to každé 3 až 4 minuty. Necelých 10 kilometrů dále po silnici se nachází podle mne jeden z nejkrásnějších vodopádů celého Islandu a tím je Gullfoss (Zlatý vodopád). Řeka Hvítá zde stéká do kaňonu, který je hluboký 70 metrů a dlouhý 2,5 kilometru. Samotný vodopád měří sice jen 32 metrů, ale při slunečném dni, kdy se tvoří přes celý kaňon duha, nikoho určitě nezamrzí, že se nenachází u toho nejvyššího vodopádu.

Skvělým zážitkem je i pozorování velryb, které nabízí hned několik cestovních společností ať už přímo z Reykjavíku, nebo z Húsavíku. Výhodou Húsavíku je, že se jedná o klidnější rybářské městečko, než je Reykjavík, a krása zasněžených vrcholů hor na obzoru, které sledujete z paluby plachetnice, je neopakovatelná. A o důvod víc, proč právě Húsavík, může být i fakt, že pro cestovatele, kteří si chtějí udělat kolečko a objet celý ostrov, může být zastávka v tomto městě příjemným zpestřením.

Dalším fenoménem tohoto ostrova, který nelze přehlédnout, jsou ledovce, jichž je tu hned několik a není možné při cestách na nějaký nenarazit. Tím největším a také nejnavštěvovanějším je Vatnajökull, který zabírá plochu okolo 8300 km². Tato oblast si zaslouží pozornost snad každého návštěvníka, který má tu možnost cestovat po Islandu. Zvláště potom ledovcové jezero Jökulsárlón, ve kterém plují kusy ledu, odlomivší se z ledovcového pásu, a přilehlá přírodní rezervace v okolí Skaftafell s četnými turistickými stezkami.

Island a jeho divoká příroda nabízí mnoho a během 3 měsíců je nemožné stihnout vše. A to nemluvíme o různých

Jezero Mývatn

Vodopád Dettifoss

ných festivalech a slavnostech, které se přes léto konají snad o každém víkendu, takže není v silách běžného smrtelníka stihnout opravdu všechno.

Z vlastní zkušenosti mohu doporučit a to nejen milovníkům adrenalinových sportů lezení po ledovci. Pokušení vyběžt (jen v doprovodu průvodce) na tu hromadu ledu odolá jen málokdo.

Aktivít pro milovníky adrenalinových sportů je tu pozehaně a každý si tu přijde na své. Ostatně už sama islandská příroda k tomu přímo vybízí. Z vlastních zkušeností mohu také ještě doporučit rafting na jedné z mnoha ledovcových řek a šnorchlování v křišťálově čistém a průzračném jezeře Thingvallavathn. Možné je vše od půjčení sněžných skútrů až po vyhlídkové lety nad horami. Snad jen paragliding tu není možné provozovat z důvodů všudy přítomného a velmi silného větru.

Rada jezdit na Islandu velmi opatrně zde platí dvojnásob. V případě, že bude třeba sjet z asfaltové silnice (a že se to stane, je víc než jisté), protože v některých částech ostrova a do některých míst jiné cesty než prašné, tvořené uježděným šterkem a hlínou s četnými výmoly, nevedou. A také je třeba dávat bedlivý pozor na všudypřítomné ovce, které pobíhají okolo silnic, a když projíždí auto, začnou panikařit a jsou schopné se vrhnout přímo pod kola.

Velkou tradicí a součástí islandské kultury je koupání ve vířivkách a venkovních bazénech, které se tu nacházejí opravdu na každém kroku. Není snad žádného malého města, ba i víkendového rodinného domku, kde by tato vymoženost nebyla. A neznám nic lepšího po dlouhém dni, než že člověk může spočinout v teplé lázni a kochat se okolní krajinou.

Na závěr mi dovoluji ještě jednu malou radu: Nespěchat a nesnažit se stihnout vše za každou cenu a opravdu si vychutnat každý moment, ať už jste kdekoliv. Tak aby se vám každá chvíle a každý obraz krajiny, obyvatel a kamarádů vryly hluboko do paměti. Jednou na to budeme jak vy, tak já určitě s radostí vzpomínat.

Radek Bušta

2. ročník mgr. studia

Přátele získáváme a ztrácíme, jen nepřátel pořád jenom přibývá.

Pracovní trh EU (2) – ANGLIE

Co udělat před odjezdem do Anglie

Za práci do Anglie se můžete vydat buď na vlastní pěst a začít hledat práci až konkrétně ve vámi vybrané anglické lokalitě, anebo využít služeb různých agentur, internetu atp. V prvním případě musíte počítat s tím, že se můžete vrátit s nepořízenou a tento „výlet“ vás může vyjít na docela slušnou sumu peněz, nicméně pokud tak chcete učinit, tak počítejte spíše s tím, že zpočátku nenajdete práci, která odpovídá vaší kvalifikaci, očekávaním atp. Je také dobré si uvědomit, že s výběrem lokality roste šance na úspěch nalezení práce. V současné době zažívá „rozkvět“ pracovní trh na severu Anglie tzn. města jako Manchestr, Leeds atp. Tato města a další by na tom při hledání „první“ práce měla být určitě lépe než např. Londýn, kde je obrovská nabídka levné pracovní síly převážně z Polska (např. sehnat místo v McDonalds je prý téměř nemožné). Určitě bych doporučil i jih Anglie, kam se jezdí rekreovat Angličané, např. oblast v okolí města Bournemouth, kde byste mohli nalézt uplatnění v gastronomických službách, tedy v různých hotelích, barech, restauracích atp.

(TIP: V případě, že budete pracovat jako obsluha, např. servírka, číšník, pak neočekávejte, že budete dostávat nějaké „spropitné“, a proto si dohodněte co nejvyšší odměnu již před samotným nástupem do práce – náklady na život jsou v Anglii podstatně vyšší, než je tomu v České republice; minimální mzda v Anglii je v současné době zákonem stanovena na 5,05 GBP za odpracovanou hodinu, nicméně tak jako všude se tato norma dá obejít, např. větším počtem odpracovaných hodin atp.)

Pokud to s prací v Anglii miníte vážně, řekněme alespoň na jeden rok, tak bych doporučil pro nalezení práce využít služeb pracovní agentury či vyhledávat práci pomocí internetu přímo na stránkách zaměstnavatelů, agentur, inzerátů v Anglii a dalších. Některé solidní anglické pracovní agentury působí již i v Praze a dalších větších městech v ČR (stačí, když si do vyhledávače zadáte „pracovní agentury anglie“). Solidní agenturu poznáte dle „kvalitních“ referencí, délky působení na trhu, spolupráce se zaměstnavateli atp., ale i například podle toho, že taková agentura po vás nechce vůbec žádné peníze, žádné poplatky za registraci atp. Pokud narazíte na agenturu, která po vás bude požadovat jakoukoliv částku za poskytované služby, tak od takové agentury jednoznačně dejte raději „ruce pryč“.

Použijete-li k nalezení práce v Anglii internetu (tzn. opět pomocí různých vyhledávačů, přímé oslovení firem, v kterých byste rádi chtěli pracovat atp.), tudíž se nebudete spoléhat na agentury a ani nepojedete na „blind“, tak ze zkušenosti vím, že to chce čas a vytrvalost (je možné, že budete posílat i desítky mailů, než někdo na váš e-mail zareaguje) a v neposlední řadě mít dobře napsaný životopis.

JAK SE ZAŘÍDIT V ANGLII

V případě, že jste již v Anglii, měli byste udělat následující: Nejjednodušší to budete mít, pokud seženete práci přes agenturu či přes internet a firma vás tedy v obou případech pozve, většinou zajistí ubytování a také poradí se vším, co je potřeba ze začátku zařídit. V případě, že vyrazíte sami potom byste měli udělat minimálně následující (toto samozřejmě platí i v prvních dvou případech, tzn. kdy jedete do Anglie přes agenturu či si seženete práci přes internet, ale jak

jsem již uvedl, tam se předpokládá, že vám poradí přímo zaměstnavatel, či byste to po něm měli požadovat).

Nalézt ubytování v Anglii většinou není problém, můžete si pronajmout buď pokoj, anebo přímo nějaký byt (záleží na vašich finančních možnostech). Pozor! Pokud budete podepisovat jakoukoliv smlouvu ohledně nájmu, tak doporučuji detailně prostudovat, co podepisujete (toto platí obecně), především na jakou dobu podepisujete pronájem, kolik činí počáteční vklad „tzv. bond“, kdy ho vrátí a za jakých podmínek a další náležitosti (nebude-li vám cokoli jasné, raději se hned ptejte). Smlouvu tedy vždy důkladně prostudujte, a to i v případě, že vám ubytování sežene firma, u které budete pracovat. Nedůslednost by se vám i v tomto případě mohla v budoucnu velmi nevyplatit.

Jakmile jste našli práci i ubytování, tak si zajděte do nějakého místního (lokálního) Jobcentre Plus nebo Social Security Office (seznam Jobcentres a Social Security Offices najdete minimálně na internetu či v místních Yellow Pages – podle toho, kde budete v Anglii pracovat; nebo můžete zavolat na číslo +44 0845 6000643, kde vám taktéž poradí) a domluvte si schůzku pro získání National Insurance Number (NIN; jde o kombinaci čísel a písmen). Na NIN schůzku vás pozvou zhruba po dvou týdnech. Pak absolvujete NIN interview, kde se vás budou vyptávat na různé věci (práce, jak jste dlouho v Anglii, co děláte atp.), a pokud projdete (většinou každý žadatel projde), tak do 3–4 týdnů od interview vám zašlou na adresu v Anglii vaše unikátní NIN číslo, které máte přidělené už na celý život, tzn. i kdybyste pak jeli zpátky do Čech na řekněme 10 let a vrátili se pak do Anglie, číslo vám zůstává stále. NIN číslo se nedá převést na jinou osobu.

Po obdržení NIN čísla se můžete ucházet o snížení daní (před obdržením a požádáním o snížení daní platíte cca dvojnásobné daně, takže je dobré si NIN číslo vyřídit co nejdříve) a to tak, že s potvrzením NIN čísla zajdete do místní HM Revenue&Customs (seznam HM Revenue&Customs můžete nalézt opět na internetu či v místních Yellow pages, většinou bývají v každém větším městě), kde jim předložíte NIN číslo, pracovní smlouvu, výplatní pásku, a je možné, že budou požadovat i smlouvu o nájmu bytu (seznam požadovaných dokumentů se může lišit případ od případu, ale vešměs je to „základ“, který byste při žádosti měli mít při sobě). Poté co předložíte všechny náležitosti HR Revenue&Customs, tak vám pošlou Tax Code a budete automaticky platit menší daně.

Současně je nutné založit si běžný účet v bance, a je logické mít ho založený dříve, než přijde první výplata. K tomu budete potřebovat opět nájemní smlouvu na vaše jméno, pracovní smlouvu, popř. výplatní pásku, nějaký účet (např. za vodu, plyn atp.), pas a nějaký formální dopis z nějakého úřadu, třeba právě z úřadu HR Revenue&Customs atp. S bankou se dá však domluvit, záleží na vašich vyjednávacích schopnostech; jakou banku si vyberete, respektive na jakého obchodníka narazíte atp.

Toto by mělo postačit na začátek, abyste v Anglii neměli problémy s úřady, aby vše bylo v pořádku a oficiální cestou, abyste neplatili příliš vysoké daně. Další kroky, které „podniknete“ navíc, by už měly jen zpříjemnit váš, nejen, pracovní pobyt v Anglii.

Úspěch na trhu práce v Anglii přeje

David Šíma

2. ročník mgr. studia

Jakmile něco upustíte, vždycky to má neblahý dopad.

IT okénko

Ještě stále se ve svém okolí setkávám s lidmi, kterým instalace bezpečnostních programů připadá jako zbytečné zatížení kapacity počítače. Důvodem některých mých kolegů pro podstupování velmi vysokého bezpečnostního rizika tím, že své PC nechají bez patřičné ochrany, jsou kupodivu samotná Windows (respektive jejich nestabilita). „Vždyť stejně jednou za čas musím celé Winy přeinstalovat, tak proč se chránit.“ Pádným důvodem, proč se chránit, je především to, že nezabezpečené počítače neohrožují pouze data nechráněného uživatele, ale i další uživatele internetu. Nedávno zveřejněná studie společnosti PandaLabs mluví jasně: „70 % všech virů a trojských koní bylo naprogramováno kvůli zisku peněz – a to vašich peněz“¹. Nechráněné počítače slouží jako zombie, která a) poskytují svoji kapacitu k nekalým, často zákeřným činnostem – například DoS (denial of service) útokům, b) poskytují svá data – například pro účely marketingu. To vše samozřejmě činí bez vědomí uživatele. „Téměř 90 % všech PC privátních uživatelů je infikováno spywarem, 60 % postihl adware a asi ve 30 % z nich se usadily trojské koně“².

Dnešní IT okénko se bude, jako již obvykle a nejen z výše uvedených důvodů, věnovat problematické počítačové bezpečnosti. Zaměříme se na programy odstraňující spyware a rootkity. Obě tyto kategorie parazitů jsou nebezpečné a vyžadují naši pozornost. Zvláštní pozornost si zaslouží především rootkity. V předešlém článku jsem se zmínil o existenci programů připravených k boji s rootkity (rootkity jsou nebezpeční parazité vyznačující se velmi vyspělými schopnostmi rezistence vůči současným antivirovým a antispywareovým programům – více viz kauza Sony DRM – IT Okénko, Xadonia, únor 2006 a www.rootkit.cz). Má očekávání vyjádřená v předešlém článku byla bohužel až moc optimistická. Softwareová řešení slibující boj s rootkity sice existují, ale jejich reálná účinnost je často nedostačující. O tom, jaké řešení je pro boj se spywarem a rootkity optimální, se zde sice nedočtete, ale probeleme si zde výsledky nedávno uveřejněných laboratorních testů vybraných anti-spyware řešení zahrnující v sobě

také prostředky pro detekci rootkitů (vzhledem k mládí windowsovských rootkitů nenajdeme na trhu mnoho programů specializovaných pouze na boj s rootkity. Pár takových nástrojů sice existuje, ale dle mého názoru jsou napsány spíše pro odborníky než pro „laickou“ veřejnost), což nám umožní vytvořit si alespoň částečně nástin možné strategie obrany našich „miláčků“ před touto hrozbou.

Test antispywareových programů, které podle tvrzení výrobců dokáží vyhledat a eliminovat rootkity, byl uveřejněn v zářijovém vydání časopisu Chip. Experti podrobili vybrané programy dvoutýdennímu testování. V oblasti detekce a likvidace spyware se zaměřili na dvě základní oblasti: 1) vyhledání neaktivního spyware (on-demand test), 2) hledání aktivního spyware (on-access test). V on-demand testu si nejlépe vedl AntiSpyware 2006 od společnosti McAfee, který dokázal rozpoznat 82 % neaktivního spyware. Nejhůře pak dopadly v této oblasti nástroje Spybot Search & Destroy, AntiSpion a ZoneAlarm. Tyto odhalily méně než 10 % neaktivního spyware. Především nástroj Spybot Search & Destroy je, dle mých pozorování, velmi oblíbeným a poměrně rozšířeným nástrojem ochrany osobních počítačů pro svoji přívětivost, ale především proto, že je zdarma. Výsledky on-access testu dopadly naštěstí o něco příznivěji. První místo stejně jako v případě on-demand testu obsadil produkt AntiSpyware 2006. Nejhorší výkony pak předvedly nástroje společnosti ZoneLabs (ZoneAlarm) a Data Becker (AntiSpion), které odchytily pouze 55 % spyware. Zdálo by se, že nástroj Antispyware 2006 je tedy hledanou „ideální volbou“ ochrany proti spyware. Pro negativní odpověď ale svědčí především jeho „zmatečné“ uživatelské prostředí. Před samotnou instalací programu vyžaduje společnost McAfee instalaci „základního prostředí“ balíku Internet Security Suite. Toto prostředí se poté stará o aktualizace daného produktu a případně o dokupování dalších produktů, které jsou díky tomuto „základnímu prostředí“ pod jednou střechou. Všechny, až na AntiSpyware. Ten má v menu speciální položku (jako by ani neměl být součástí balíku)! Druhou nepříjemností může být poměrně dlouhý čas potřebný ke skenování (nejdelší ze všech testovaných produktů) a „jednoduché“ uživatelské rozhraní. Laik (pokud se dostane do hlavního okna programu) nad uživatelským

prostředím zájásá – žádné podrobnější nastavení, paráda. Nepříjemné ovšem je, že možnosti podrobnějšího nastavení nejsou „umně“ skryty před zraky začátečníků – chybějí zcela!

Nalezneme-li v počítači prostřednictvím anti-spyware programu spyware, můžeme zájásat. Skvělé, teď už stačí jen zmáčknout tlačítko pro odstranění nalezených parazitů a máme vyhráno. Chyba lávky. Již zmiňovaný AntiSpyware dokáže efektivně odstranit pouze 70 % škodlivého kódu a jen polovinu záznamů v registrech (nutno podotknout, že mnoho spyware narušuje bezpečnost operačního systému právě prostřednictvím registrů). Nejlépe v odstraňování těchto parazitů dopadl program SpySweeper, který dokázal odstranit 75 % nalezeného spyware a 70 % záznamů z registrů. Na posledních příčkách se umístily nástroje SimonTools AntiSpyware a AntiSpion.

V kategorii rozpoznání rootkitů si naopak nejlépe vedly nástroje od Ashampoo a SimonTools, které rozpoznaly 100 % neaktivních rootkitů. Na posledních příčkách se umístily nástroje od Microsoftu, Data Beckeru a Lavasoftu (velmi známý a velmi rozšířený nástroj AdAware). Tyto nástroje našly ani jeden neaktivní rootkit. Detekce aktivních rootkitů dopadla velmi neuspokojivě. Nejlépe dopadl nástroj společnosti Ashampoo, který dokázal detekovat pouze 78 % aktivních rootkitů. Vzhledem k nebezpečnosti a zákeřnosti těchto parazitů nelze toto procento považovat za uspokojivé.

Jak vidno, nalezení nejlepší ochrany v oblasti zabezpečení před spywarem a rootkity není vůbec jednoduché. Na základě výše uvedených dat nemohu pro ochranu soukromí a bezpečnosti v této oblasti doporučit samostatně ani jeden z výše uvedených produktů. Dle mého názoru je nutno pro zajištění požadované úrovně zabezpečení použít kombinaci těchto nástrojů nebo nákup drahého komplexního bezpečnostního balíku. Ani ten však nezaručí uživateli 100% bezpečí.

Pavel Skotnica
2. ročník mgr. studia

¹ Chip 08/06, strana 18

² Chip 08/06, strana 18

Nevíš-li si s něčím rady, udělej z toho přednost.

Otevřená cesta k partnerství

 Czech Coal